

Welkom op Oceanroeien.nl!

19.04.2006 - Welkom op deze website. Dit is een tijdelijk bericht, maar hier op de voorpagina zullen de logs vanaf de boot verschijnen. We kunnen niet wachten!

Na de zomer van 2006 zullen Gijs en Wendel vertrekken. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Cras sagittis, dui nec accumsan commodo, augue felis tempus est, eget aliquet est dolor eget neque. Donec dui ligula, sodales ultrices, pellentesque at, ultricies at, ante. Nullam sit amet velit. Duis ac velit sed sem volutpat placerat. Duis sit amet sem vel est tincidunt consectetur. Mauris in sapien at metus luctus vulputate.

Vanavond en zaterdag op AT5

19.04.2006 - Vanavond 19 april en zaterdag een leuk item in Kort Amsterdams over 2 jongens die hun eigen boot bouwen om de Atlantische Oceaan over te roeien.

Bezoek uit Zeeland

19.04.2006 - Met pasen mocht ik (Wendel dus) de ouders van Linda laten zien hoe het werk gevorderd is. Dus op mijn paasbest naar Muiden, waar we het speciaal voor deze gelegenheid extra goed hadden opgeruimd. Het oogt al heel wat. Het geheel ziet er massief uit nu het 2x in de witte DD lak is gezet. Er is voor gekozen om dit nu te doen omdat je er als de huid opzit nu meer goed bij kunt. En waarom lakken? Is dat nodig? Nee, in principe is epoxy genoeg. maar het oog wil ook wat en in een mooie boot roei je sneller!

Wubbo Ockels!

06.05.2006 - Op koers met Wubbo Ockels

De Neptunus van Team Transatlantic. Wubbo Ockels is bereid gevonden om zich als beschermheer te verbinden aan ons project. **"..leven in gevaarlijke gebieden - de ruimte of op volle zee - weet hij uit ervaring, is niemand zomaar aan te raden."** Iedereen kent hem uiteraard als de eerste Nederlander in de ruimte, maar hij is ook een fanatiek watersporter. Zijn expertise en advies zijn zeer waardevol voor het team.

Eerste huiden zitten erop

19.05.2006 - Wederom een zware klus

De eerste huid erop lijmen was al erg lastig. De tweede, waarvan je toch denkt dat het makkelijker zal gaan, viel ook behoorlijk tegen. Maar niet langer getreurd, ze zitten erop en het resultaat mag er zijn. Het wordt nu echt een boot en een van de lastigste klussen zit erop. Nu kunnen we weer tempo gaan maken !!

tweede huidlaag erop geplakt

06.06.2006 - Het ziet er nu echt uit als een boot. Ik denk dat zij nu ook zal blijven drijven

Mooi he ? Het is goed gelukt, althans dat denken we zelf. Goed symmetrisch en keihard. de laatste twee platen gingen

er ook redelijk makkelijk op. Positief nieuws dus.

Harlingen - Terschelling 2006

30.06.2006 - De HT blijft trekken. Gijs voor de 10e keer 32 kilometer bikkelen.

26 mei was het weer zo ver; de HT moest geroeid worden. Gezien het roeiteam een transformatie doormaakt en een doorstart zal maken als

"Vrienden van de Yellowfin" werd er geroeid met een gelegheidsformatie. Bestaand uit jubilaris Gijs, 1 oceanroeier (Rik), 3 aspirant oceanroeiers (Ralph, Wendel, Gijs), surfboat maatjes (Ivonne, Marcel en AJ), nog een Rik, Raaf, een ontspannen Hans en Albert als stuur. Alhoewel sommigen al jaren niet meer samen geroeid hadden was tien minuten na de start weer duidelijk dat we uit dezelfde roeischool kwamen. Het machientje liep gesmeerd en, mede dankzij de gunstige

windrichting en stroom mee, kwam de Yellowfin 2 uur en 45 minuten later in Terschelling aan.

Glasmatten

30.06.2006 - Nu de eerste 2 gangen er op zitten, kunnen we beginnen met de glasmatten.

De naden van de huidplaten worden afgedekt met een dubbele laag glasvezelmatten. Eerst een dunne strook van 5 centimeter en daaroverheen een van 10 centimeter. Als de boot eenmaal gekeerd is komt er op elke naad ook nog een mat. Hier bleek het mooie van het werken met epoxy. Zolang het nog nat is kun je er binnen 2 uur nog een keer overheen. Dus ik heb eerst nog waar gaatjes gevuld, vervolgens de matten aangebracht en daarna de hele boot in de laatste laag epoxy gezet. Werkte perfect. Werde echter voor de tweede maal gecofronteerd met de beperkingen die de temperatuur aan de verwerking stelt. In de winter kwamen we er achter dat je onder nul niet kunt werken en kregen we een kachel van HSS te leen om dit probleem op te lossen. Nu moeten we als de zomer echt doorbreekt op zoek naar een airco of 's nachts aan de slag. Doordat het boven de 30 graden was, was de epoxy op enkele plaatsen gaan blazen wat een hoop extra schuur opleverde.

Daarna heb ik met hulp van Harko de kielbalk verstevigd. Dit is geen onderdeel van het oorspronkelijke bouwpakket, maar geeft wel een stevig gevoel. Om gewicht te besparen hebben we hiervoor geen multiplex, maar ocome gebruikt.

Het wordt vol in Muiden

30.06.2006 - Shapen is routine geworden. Dit weekend de 3e gang erop.

Shapen; het woordenboek spreekt over: *vormen, scheppen, modelleren, aanpassen, ontwikkelen*. Maar let op! De betekenis van shapeless is wanstaltig. Wij gebruiken dit woord voor alles waar de schaaf aan te pas moet komen. Hierbij maken we gebruik van een elektrische en een hand schaaf. Vooral het werken met de handschaaf appelleert hierbij aan ons echte mannen gevoel. De elektrische schaaf geeft echter, mits juist gebruikt ook spectaculaire resultaten. Een beetje het verschil tussen een Harley en een racemotor. Maar je doet het natuurlijk niet voor niets. Vandaag werd er

geshapen aan de derde gang. Het resultaat was verbluffend. Bij het voorpassen bleek de loods in een keer tweemaal zo klein. De boot is "ontzettend" hoog, je zou zelfs in de breedte kunnen slapen. Na het nodige denkwerk (onder de boot) hebben we daarom besloten de boot eerst te keren voor we verder gaan bouwen. Weer een meilpaal.

En weer schuren...

30.06.2006 - Het blijft meestal onzichtbaar wat we doen.

Soms vraag je je af waar al die tijd in gaat zitten. Moe en voldaan kijk je na een dag klussen naar het resultaat en soms bekruipt je dan toch een wat ongemakkelijk gevoel. Wat heb ik gedaan vandaag? Of mensen komen langs met de vraag: Schiet het al op? Met een twijfelende danwel plagende bil in de ogen. Het ziet er ook weinig spectaculair uit. Weer dezelfde planken, nog steeds dezelfde kleur. Goed om te bedenken dat er dan wel weer een laag epoxy opzit. Het aanbrengen hiervan is het werk niet, driekwart van de tijd ben je aan het krabben, schuren en schoonmaken. Je ziet er nix van, maar het resultaat is er wel naar!

Het seizoen is geopend!

30.06.2006 - De temperatuur stijgt, het water is nog koel en de golven lonken.

Kortom het surfboat seizoen is weer van start. Heerlijk weer elke woensdagavond in Wijk aan Zee. Overdag alvast de golfhoogte checken, voorpret! Daarna crossen naar de kust, speedo aan, veel te ver met die boot sjouwen en gaan. Met een beetje mazzel hoge golven zodat we niet te veel op techniek gaan trainen, maar gewoon lekker spelen. Keihard varen, beetje bang (soms), samenwerken en als het lukt de kick: we surfen!. met niets te vergelijken en een uitstekende training voor op de oceaan.

Pantsercoat

30.06.2006 - Voordat de boot dit weekend gekeerd wordt, eerst in de pantsercoat.

De pantsercoat zorgt voor een stevige grondlaag voor de lak. Daarnaast maakt het de boot nog steviger en zorgt het voor bescherming van de epoxy en glasvezelmatten. En het ziet er voor nu heel mooi uit. Alles strak in een kleur. Een laatste voordeel is dat Gijs morgen de tweede laag zonder te schuren aan kan brengen. Voor zaterdag ochtend iedereen opgetrommeld om de boot te keren. ontzettend spannend.

Wat een topdag!

01.07.2006 - Vandaag de boot gekeerd. Weer een stapje dichterbij. Dankzij alle hulp was het een fluitje van een cent. Bedankt allemaal.

De dag begon vroeg. Het hok moest leeg. Er werd nog wat geknutseld en om 11:00 was iedereen er.

Instructies bij de koffie. "Ik heb het zelf ook nog nooit gedaan, dus vooral hooghouden.

Bij het proeffillen bleek de boot lichter dan verwacht en werd het plafond geraakt.

Dan moet het nu maar gebeuren... het frame gaat er onder vandaan.

Wat een topdag! (2)

01.07.2006 - Tijd om te draaien. Lukt prima.

Hoge temperaturen

03.07.2006 - Na een barre winter is het nu tijd voor de eerste hittegolf.

Zaterdag een nieuw record: 38 graden Celsius! Blij dat ik vandaag naar mijn werk mocht. We werken nu volgens tropenrooster. Zondag om 7:00 begonnen en vanavond pas starten om 21:00. Probleem is namelijk dat epoxy niet verwerkt mag worden boven de 25 graden. Gelukkig wel mooie progressie geboekt dit weekend. Ons "kindje" ziet prachtig uit. Na het draaien eerst nog wat stil en onwennig *teentjes tellen", daarna met opluchting constateren dat alles goed is. Gelukkig kun je bij elke temperatuur schuren... Dus na nog even nagenoten te hebben, dekrabber en korreltje 80 ter hand genomen en aan de slag gegaan. Na een dag noeste arbeid onszelf "beloond" met het plaatsen van de schotten van de kajuit. Nuzie je pas echt wat het gaat worden.

Hard gewerkt

12.07.2006 - Het begint al echt ergens op te lijken.

Dankbaar werk....

17.07.2006 - Na de hoogtepunten van keren en de derde gang. Is het weer tijd voor het onzichtbare werk.

Schuren & krabben! Essentieel voor het slagen van ons project. Met de krabber haal je de rommel, epoxy die niet echt op de juiste plek of in de juiste vorm zit weg. Daarna is het tijd voor eindeloos schuren. Een mooi moment om het leven eens te overdenken. Want hoe verder met bouwen, hoe groter de boot en des te meer we mogen schuren. Dat deze fase belangrijk is hebben we door schade en schande mogen leren. Van een aantal platen hebben we de epoxy weer mogen verwijderen. Voor het schuren hebben we het nodige gereedschap in huis, maar inmiddels ook een aantal tools ontwikkeld. Ondanks al deze nuttige hulpmiddelen (soms alleen voor de geest) blijft het meestal helaas handwerk. Gelukkig worden we hierin sinds kort bijgestaan door de neef van Gijs jeugdkampioen Judo en hij is ook nog handig. Daarnaast hebben we een soort boter kaas en eieren ontwikkeld; als je een van af hebt mag je een kruisje zetten.

En na het schuren? Weer aan de epoxy natuurlijk. Ditmaal echter met glasvezelmatjes. Deze komen op alle verbindingen tussende huidplaten. Een welkome afwisseling op het maken van fillets!

Bijna onderdak.

17.07.2006 - Flink aan het bouwen geweest afgelopen weekend. Ook weer tijd voor visuele vooruitgang.

Allereerst het goede nieuws: de buurman van Gijs heeft een autospuitbedrijf en gaat onze boot spuiten! Helemaal te gek, dus snel aan het werk.

Dit weekend hadden we besloten om al het houtwerk in elkaar te gaan passen. En dat is gelukt! We hebben er zelfs een aantal plankjes "bijverzonnen". De vloeren passen, de zijkanten achter en voor zitten en de gangboorden zijn geplaatst. Nu is pas echt duidelijk hoe compact (klein) de boot van binnen is. Op zich niet zo erg want het moet helemaal de Oceaan over.

Leuk werk met voor de verandering een stof- in plaats van gasmasker op. Mijn broer Geleyn heeft nog een antal extra schotjes voor achterin gemaakt. Deze sluiten loze ruimte die we vol gaan schuimen zodat er in ieder geval geen water bij kan komen. Tevens zorgt dit voor een grotere stijfheid van de boot.

Na een weekend klussen (gelukkig ook nog even kunnen epoxyen) trots met onze boot op de foto!

Ontwikkelingen!

21.08.2006 - Er is ontzettend veel gebeurd de afgelopen maand. Heel hard werken aan de boot, nieuwe sponsors, trainingskamp. Nog een week schuren en dan naar de spuit. Kortom drukke tijden.

Hieronder de huidige "toestand" van de boot. Waar gehakt wordt vallen spaanders. Of zoiets. Afgelopen weekend dacht ik (Wendel) tijdwinst te boeken door 's nachts nog even de pantsercoat aan te brengen. Op zic een nobele gedacht als je de verpakking tenminste leest. De mengverhouding klopte niet en alles mocht er weer vanaf. Inmiddels (30 uur later) is de pantsercoat erafgehaald en opnieuw aangebracht. Mede dankzij de hulp van Hans die niet alleen ontzettend goed kan schuren, maar ook een stralend humeur meebrengt.

Binnenkort meer!

De laatste loodjes...

25.08.2006 - Werk is hobby, hobby is werk en ik reed van de week door een straat waar ik zelf bleek te wonen. Kortom erg druk.

Deze week ontzettend veel schuur uren gemaakt. Voor de laatste laag pantsercoat moest er nog wat plamuur op de boot om het geheel eruit te laten zien als een spiegeltje. Om zover te komen worden er overuren gedraaid.

Naast de noeste arbeid ook tijd voor nieuwe momenten. De boot moest uit het hok! Eindelijk eromheen lopen en kijken of alles goed zit. En volgens mij zijn we wel tevreden.

Het is een vliegtuig!

28.08.2006 - Met de nodige overuren op schuurgebied en dankzij de fantastische hulp van de neef van Gijs, Dolf en Jasper konden we eindelijk naar de spuiter.

Hoe bouw je een oceanroeiboort? Vooral veel schuren. En het lekkerste is voor het laatst bewaard. Voor een perfect resultaat moest de boot opgeschuurd worden tot "korreltje" 400. Dit houdt in dat je stapsgewijs steeds fijner gaat schuren. Dus eerst de hele boot met 80, daarna 120, 180, 240 en... 400. Inmiddels kan ik een moord plegen zonder alibi want heb ook mijn vingertoppen gladgeschuurd.

Maar het resultaat is er wel naar. Zaterdagochtend de boot weggebracht. Een raar gevoel om haar achter te laten en dat iemand anders er dan aan gaat werken. Hoe professioneel ook aangepakt, het blijft toch een beetje eng.

Vanochtend was het zover. Om 7:15 mochten we haar ophalen bij Lotte

Autoschadeservice in Purmerend. Alsof je een nieuwe auto koopt. Stralend wit stond ze op ons te wachten. Echt ontzettend mooi! Dat dit uit een stapel planken komt.

(thumbnail)

Neosil

01.09.2006 - De boot ligt nu in Kortenhoef, waar er in 7 stappen het onderwaterschip behandeld wordt. Dit gebeurt met een nieuw product: Neosil. Een van de "gadgets" die we graag op de boot wilden hebben. Het is een milieuvriendelijke onderwatercoating, die aanvoelt als rubber en waar niets op aangroeit.

Ondertussen brengen wij zelf in de avonduren wat kleur op de boot: Polyservice rood.

Sneak Preview

02.09.2006 - Mooier en mooier, echt helemaal goed. Moet ook want vanaf maandag 4 september tot zondag 10 september staan we op de Hiswa om de boot aan het publiek te presenteren.

Op de HISWA

04.09.2006 - Eindelijk op de HISWA te water, een mijlpaal in ons project.

En we vielen meteen met onze neus in de boter. Morgen om 17:45 bij Yacht Vision op RTL7 en na vertrek wekelijks te volgen op Radio Noord-Holland. Na deze interviews veel boten gekeken en de boot geplaatst in het paviljoen van Delta Lloyd.

Tot slot de boot in de turtle wax voor een grandioze week.

Numerando

05.09.2006 -

We zijn ontzettend trots dat we een nieuwe sponsor kunnen presenteren: Numerando.

De Numerando Groep is een dienstverlenende organisatie voor zowel werkzoekenden als werkgevers. Zij zijn in een aantal jaren uitgegroeid tot een specialist in het tot stand brengen van een perfecte match tussen deze twee doelgroepen.

Het bedrijf biedt medewerkers flexibiliteit in werk en de mogelijkheid tot persoonlijke professionele ontwikkeling.

De Numerando Groep heeft zich momenteel gespecialiseerd binnen de verzekeringsbranche en de farmaciebranche.

Tewaterlating 27 september

20.09.2006 - Eindelijk is het dan zover. Volgende week woensdag is de tewaterlating van de "Optiver On The Wave." In principe is iedereen uitgenodigd en als we jou vergeten zijn moet je even een mailtje sturen.

Na de presentatie van hun oceanroeiboort op de Hiswa, zijn Wendel Röntgen en Gijs Koning toe aan de volgende stap van hun Atlantische roeiavontuur. Op 27 september om 14.30 zal bij Roei- & Zeilvereniging "De Amstel" aan de Hobbemakade 122 te Amsterdam de tewaterlating van de oceanroeiboort plaatsvinden. Dit alles vindt plaats in teken van het project "Roeien voor MS."

Op 10 december 2006 gaan Gijs en Wendel de uitdaging aan om in een zelf gebouwde roeiboot van La Gomera naar Sint Maarten te roeien. Voor de tocht van ruim 5200 kilometer gebruikt het team een tweepersoons roeiboot, die speciaal is ontworpen voor het varen op zee. Naast het avontuur dat deze roeiers voor ogen hebben, roeien zij ook voor het goede doel, MS Research. Na de race wordt de boot verkocht en de opbrengst gaat naar de stichting MS Research.

Meer informatie:

Gijs Koning 06-48963811

Wendel Röntgen 06-26762950

www.oceanroeien.nl

uitnodiging

Doop & Tewaterlating

02.10.2006 - 27 september was het dan zo ver. Na de zegen van Cox Habbema en met een flinke plons ging de "Optiver on the Wave" het water in. En hij bleef nog drijven ook. Nadat de eerste slagen ietwat onwennig waren verlopen, werd een rondje geroeid en dat ging erg goed.

Na de vertraging door een weigerende computer en beamer besloten wij de introductie maar uit ons hoofd te doen. Vervolgens gaven wij het woord aan Michael Rensen van Delta Lloyd. Hij is daar verantwoordelijk voor de sponsoring. Deze gaf in het kort aan waarom Delta Lloyd ons sponsoort en gaf een duidelijke uitleg

van de nieuwe slogan van Delta Lloyd "niets is zeker...". Na een klein verhaal van Cox Habbema gingen wij met z'n allen naar buiten. Iedereen had een schaar bij zich om het lint door te knippen. Cox had het hoofdlint onder controle en toen zij dat had doorgeknipt ging het toch wel snel allemaal. Vervolgens konden wij onze kunsten in het water vertonen en dat ging best lekker. Daarna konden we iedereen te woord staan en ook onze vrienden gedag zeggen want daar waren we nog niet aan toe gekomen. De aansluitende borrel was ook gezellig en omdat de weergoden ons ook gunstig gezind waren kunnen we spreken van een geslaagde dag. De volgende dag stond het ook nog eens in full-color in Het Parool. Klik maar eens op de onderstaande link.

parool

Roeien!

22.10.2006 - Na al het geklus is het dan eindelijk zover. Voor dag en douw opgestaan en onder leiding van Bart de eerste echte meters gemaakt.

Volgens kenners valt er nog heel wat te verbeteren aan onze techniek en die van de boot. Maar in vergelijking met een sloep is dit echt luxe roeien. En de hardware heeft onze volledige aandacht. De eerste slagen zijn nog wat onwenning, maar al snel volgt de branie: ff kijken hoe snel ie kan. Soepel gleid ze door het water, zonder een golvje achter te laten. Heel erg mooi om te doen. Heerlijk, gaaf, kippenvel.

Kortom het voelt goed. Tijd om te experimenteren. Schommelen, lopen in de boot, hoe scherp kunnen we de bocht omen hoe gelijk roeien we eigenlijk? Oftewel: Bart, laat de touwtjes maar los. Na dit speelkwartier, overigens met een serieuze ondertoon, is het tijd om ons geheime wapen in stelling te brengen..... de boordriemen. Voor de leken onder ons: als we met twee riemen per persoon roeien zijn we aan het skollen, met een riem per persoon heet het boordroeiën. Normaal gesproken wordt er in een oceanoeroeiboort alleen geskold (hoe schrijf je dat eigenlijk?) Wij denken echter winst te halen door ook boordriemen mee te nemen. Ten eerste omdat we dat heel goed kunnen, maar ook om als het slecht weer is en het skollen moeilijk zal worden we toch in ieder geval samen te kunnen roeien. Tenslotte zorgt het voor variatie, je hebt nu 4 mogelijkheden om uit te kiezen: skollen, bakboord danwel stuurboord roeien en niet roeien! Nadeel is dat het extra gewicht is en dat je uiteraard met zijn tweeën moet roeien. het moet dus echt wat opleveren.

Conclusie, het werkt! Er hoeft niet meer bijgestuurd te worden dan met skollen en we gaan nog hard ook. Die kunnen dus besteld worden. De riemen waar we nu mee oefenen mogen we namelijk lenen van roeivereniging de Amstel, waar Olaf de bootsman ons ook de nodige kennis van het materiaal bijbrengt. Nu we weten wat we willen hebben kunnen we contact opnemen met Heeres boatservice de importeur van Croker riemen. Zij maken voor ons speciale skol riemen. Deze zijn langer dan standaard riemen omdat we iets hoger zitten, maar kunnen ook ingekort worden bij slecht weer. Het enige wat we zelf nog moeten verzinnen is hoe we er een houten handvat opkrijgen. Dit is namelijk vriendelijker voor de handen. Lees: minder blaren.

Een succesvolle eerste training, later in de week ook nog 's avonds en in de regen gevaren. Ook dit was geen probleem. mede door de fantastische pakken van Imhoff voor zowel stuurman/vrouw als roeiers. Overigens varen we op dit moment met een stuurman omdat de Amsterdamse wateren iets krupper en drukker zijn dan de oceaan.

Over oceanen gesproken, hoog tijd om weer naar binnen te gaan om de boot af te maken.

Back to business

22.10.2006 - Na de euforie van de tewaterlating. Binnenkort ook als filmpje op deze website. En het is heerlijk roeien. Nu is het weer tijd om aan de slag te gaan.

Voor het af- en inbouwen van de boot zijn we op zoek gegaan

naar een nieuwe lokatie. De boot ligt nu bij het Nieuwe Meer bij de firma Droog op Water waar we met open arme zijn ontvangen.

In principe doen ze hier alles met boten, maar ze zijn gespecialiseerd in betimmering en restauratie. Met al die mooie bootjes een feest om rond te lopen. Maar er is ook veel kennis en creativiteit in huis om ons te helpen met het bedenken van oplossingen.

Het was even opstarten, maar we zijn weer helemaal op gang. Inmiddels is de techniek ingebouwd door de firma Kenco en heeft Rob Wink de watermaker aangesloten. Ik kende deze alleen nog maar van plaatjes, maar het blijkt een hele fabriek te zijn. Als je er goed over nadenkt is dat ook eigenlijk helemaal niet zo gek, het is juist een wonder dat je van zout water zoet water kunt maken. Ondertussen hebben Gijs en ik een cursus kitten gevolgd, waarvan het resultaat in de boot zit. De luiken liggen op chronologische volgorde en je ziet zowaar progressie. Niet echt ons ding dus, maar het is wel waterdicht.

EHBO

03.12.2006 - Het bouwen van de boot is tot nu toe zeer voorspoedig. Maar wat te doen als er nu wel iets gebeurt? Een pleister plakken lukt nog wel maar wat je nu precies moet doen bij oververhitting of hoe je een druk verband aanlegt dat wisten we nog niet precies.

RBOC "Fort Markenbinnen" B.V. biedt een scala aan EHBO opleidingen aan voor een scherpe prijs en hoge kwaliteit! De opleidingen lopen uiteen van basisopleidingen tot Verbandmiddelen en kleine ongevallen tot Eerste Hulp aan kinderen en AED opleidingen. Onderwerpen die onderdeel uitmaken van Eerste Hulp gerelateerde opleidingen zijn onder andere: Verstikking, Shock, botbreuken, kneuzingen, verbanden, reanimatie, beademen, noodvervoersgrepen, ABC-benadering, bloedverlies, oogletsels, stabiele zijligging, brandwonden, elektriciteitsongevallen, vergiftiging etc. etc.

Wij hebben ontzettend veel geleerd (en gelachen) op deze intensieve cursus. Niet alleen praktische zaken over pleisters en de driekante doek, maar ook veel over protocollen en hoe je met moeilijke situaties omgaat. Het is kortom niet alleen bij "bloed" toepasbaar. Wat helemaal fantastisch was, was dat we aan het eind van de cursus een serieuze verbandkoffer aangeboden kregen, toegespitst op ons project.

Randstad

03.12.2006 - Voor de oplettende kijker was het in de "loop" al te zien. Ook Randstad vaart met ons mee.

En daar ben ik trots op! Met veel plezier heb ik (Wendel dus) de afgelopen anderhalf jaar gewerkt bij het reïntegratie traject Niet Zonder Werk. Veel mensen op weg kunnen helpen (sommigen ook niet), veel geleerd (ook over mijzelf) en onzettend leuke collega's gehad. Na mijn avontuur ben ik blij dat ik daar weer terug kan keren.

Vorbereidingen

06.12.2006 - De laatste weken waren heftig. Wellicht wat naief of zo "bezeten" dat een heldere kijk niet meer mogelijk was. Kortom dag en nacht door.

(thumbnail) De stroomvoorziening is een van de belangrijkste zaken aan boord. Als dit niet werkt kunnen we werkdag de watermaker niet en is er ook geen communicatie mogelijk. Om het risico te spreiden hebben wij gekozen voor wind- en zonenergie. Op het dak van de achterkajuit en op de boorden zijn panelen geplaatst. Om het rendement te verhogen is er een constructie bedacht waardoor het paneel op de achterkajuit ook naar de zon gericht kan worden. Achterop staat de windgenerator. Het plaatsen hiervan had nogal wat voeten in de aarde. Dankzij de Tuijn-mannen wisten we dat plaatsen op het dek, ook onze eerste oplossing want je maakt liever geen gaten in de cabine, niet de beste keuze is. Bij hen is de windgenerator namelijk bij slecht weer van het dek gewaaid. Met dit in het achterhoofd hebben wij ervoor gekozen om de paal van de generator door het dak te voeren en in op de kiel te verankeren. Een zeer solide constructie. De generator blijft echter wel demontabel zodat hij bij slecht weer binnengehaald kan worden. Hierbij is het wel noodzakelijk een helm op te zetten ter beschikking gesteld door de firma Jobe. Top! Zij waren ooit de eerste die ons herkenden van TV.

(thumbnail) Daarnaast waren er nog heel veel kleine klusjes. Waarbij we gelukkig veel hulp kregen. Vooral de het feit dat we bij Berend & Ronald (Droog op Water) lagen bleek van onschatbare waarde te zijn. En multitasker Bart mogen we uiteraard ook niet vergeten. Het ene moment komt hij langs met zelfgemaakte lasagne om zich de volgende keer weer belangeloos onder de kit te smeren :).

Knibbel, Knabbel, Knuisje...

06.12.2006 - Een kijkje in ons communicatiecentrum, navigatietafel, keuken, slaapkamer, woonkamer, opslaghek en relaxruimte.

FOTO IN DE ACHTERKAJUIT. Een kijkje door de voordeur in de nu nog lege kajuit. Achterin zie je de fundering van de mast van de windgenerator. Links de kabel en huiddoorvoer van de stuurautomaat. Jawel, we hebben een technisch steuntje in de rug bij het op koers houden van de boot. het roer is namelijk voorzien van een Simrad stuurautomaat. Welke ons in ieder geval de goede richting op zal sturen. Al blijft de bemanning uiteraard altijd verantwoordelijk voor de koers die gevolgd wordt. Op de vloer zie je alle voorraad luiken. Op Gomera zullen we op het water gaan kijken waar we wat moeten stouwen voor een juiste balans in de boot. De spanten zijn bekleed met schuim voor het geval we ons hoofd mochten stoten en op de vloer/bed komen rode skyleren kussen, lekker knus. Op de rechterkajuit zit een speeldoosje wat we van de vader van Wendel hebben gekregen, het speelt de tune van de Titanic...

(thumbnail) Nu een blik door het achterste luik. Aan het werk zien we Peter van de firma Kenco. Hij heeft alle apparatuur geplaatst en ons voorzien van de nodige informatie over hoe alles werkt. Rechts op de foto hangt het "moederbord" Hierin zit voor elk apparaat een schakelaar om het aan en uit te zetten en kan de sea-me (een bakken dat er voor zorgt dat wij er op de radar uitzien als een olietanker) bediend worden. In het luik hieronder zit alle communicatie apparatuur zoals de marifoon en de satelliet telefoon.

(thumbnail) En hier het antwoord op de vraag die iedereen stelt. Waar laat je "het"? We kunnen wel zeggen een revolutie op oceanroei gebied.

De laatste loodjes III

06.12.2006 - De zoveelste mijlpaal in ons project was niet zonder slag of stoot genomen.

(thumbnail) Het laatste weekend voordat de boot in de container ging was heftig. Technisch was de boot "bijna" af en alle spullen waren aanwezig. Nu moest het er alleen nog in, op en aan. Dit was ons nooit gelukt zonder de geweldige hulp van Bas, Jasper, Marcel, Ivonne, Judith, Geleyn, Frithjof, Harko, Dolf en Bart. (Hoop dat ik niemand vergeet!) De laatste 2 dagen was er een compleet team aan het werk om alles op tijd klaar te hebben, fantastisch!

(thumbnail) Vooral de hoeveelheid eten is gigantisch. 5000 calorïen per persoon per dag. Moet nog zien dat we dat allemaal weggrijpen. Naast alle nuttige zaken is er ook enige luxe aan boord. Zo hebben we 80 gigabyte muziek mee, zijn er 2 boeken aan boord, hebben we iets lekkers voor de vrijdagmiddag borrel en is er geïnvesteerd in een applicatie die er uitziet als een eierkoker voor struisvogel eieren, waar de I-pod op aangelsoten kan worden en we zodoende kunnen zorgen voor de nodige geluidsoverlast.

Verschepping!

06.12.2006 - Zondag was het zover, de boot moest en kon (!) de container in.

FOTO VOOR CONTAINER De afgelopen tijd hebben we gebruik gemaakt van een trailer die ter beschikking was gesteld door de firma PEGA. Een Rolls Royce op trailer gebied en daarom zonde om aan de bewoners van la Gomera te doneren. Daarom zijn we op zoek gegaan naar een leuke 2e hands goed genoeg voor transport in de haven. In konvooi naar de USA Terminal waar Dolf al klaar stond om de boot van de trailer te wisselen en in de container te zetten.

FOTO PRONK MULTISERVICE Dolf was niet alleen hij was samen met(sorry, laten we hem voorlopig Peter noemen) van Pronk Multiservice die de boot voor ons in de container heeft gesjord. Ontzettend belangrijk want het zou zonde zijn om haar in delen op la Gomera te ontvangen.

Gelukkig dacht "Peter" er ook zo over. Het begon met complimenten voor de boot en een vriendelijke vraag of we erg aan de boot gehecht waren. Toen ik dit bevestigde gaf hij het dringende advies om ons 2e hands vehikel niet te gebruiken. Balen, want nu moesten we alsnog de spiksplinternieuwe trailer van PEGA gebruiken.

FOTO VOOR CONTAINER Er zat niets anders op, dus niet te lang getreurd. Toen Gijs later met PEGA belde met de mededeling dat er een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is dat de trailer niet terug zou komen. Hebben ze hiervoor bij PEGA een passende oplossing gevonden. Tekenend voor alle hulp die we

van iedereen krijgen bij het verwezenlijken van onze droom.

FOTO HIJ STAAT

Container vreugde

06.12.2006 - Ergens in het logistieke proces schijnt een uitdaging ontstaan te zijn.

(thumbnail) Ergens tussen deze enorme berg containers staat onze container, beter bekend als de TRLU 658746-6. En waar dit is? Las Palmas natuurlijk! En Las Palmas ligt op Gran Canaria en niet op La Gomera. Shit. We lijken verzand te zijn in misrekeningen, feestdagen (2), een staking en veel bureaucratie. Die nog wel een dag of 10 kan duren... Onze oplossing: de container op Las Palmas laten lossen en met een truck, een ferry, nog een truck en nog een ferry zelf naar La Gomera gaan. Voor de oplettende wijsneuzen: La Gomera is toch niet zo ver van Las Palmas? Waarom gaan jullie niet roeien? Ten eerste omdat er sterke stroming staat tussen de eilanden; voordat je het weet begint oversteek iets eerder dan gepland. Daarnaast is het weer iets slechter aan het worden (<http://www.wunderground.com/global/CR.html>) zodat wij ons, zolang er nog andere opties zijn, niet aan dit experiment zullen wagen. Dus duimen voor morgen als we onze douanepapieren moeten inleveren, de container mogen uitpakken, een truck moeten regelen en heel vriendelijk moeten lachen naar de kaiten van de Olsen Lines zodat onze trailer zonder auto de boot opgeduwd mag worden. Vervolgens varen we naar Santa Cruz, Tenerife, waar Peter Raab op ons staat te wachten met truck nummer 2. Waarom een truck? We moeten papieren voor de trailer hebben om er mee te mogen rijden en het aantal trekhaken is nogal dun gezaaid hier. Peter Raab is overigens een duitsert die op Tenerife woont en volgend jaar de oversteek zal maken. Die nu tijd over heeft, zijn boot is al klaar, en ons daarom graag wil helpen. Perfect.

(thumbnail) Na al het gezeur met papieren en containers, sloeg mijn hart bij aankomst in Las Palmas even sneller toen ik een driemaster zag liggen. Het bleek de Christian Radich uit Noorwegen te zijn. Helaas bleken er geen bekenden aan boord te zijn zodat ik mijn biertje alleen moest drinken.

Por Favor

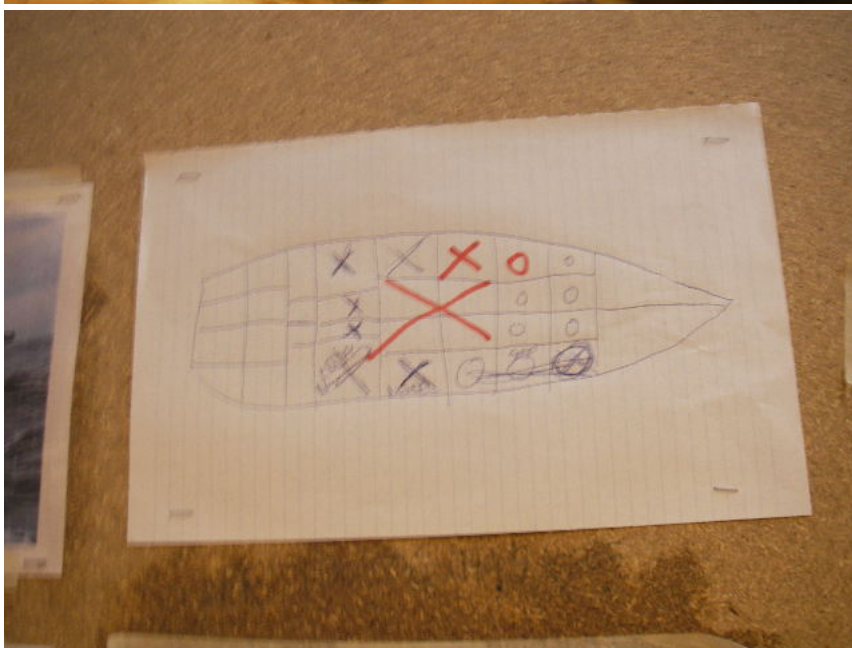
07.12.2006 - Wat een gedoe. De douane op Gran Canaria wilde niet meewerken met het oog op het aankomende lange weekend. Zij waren overigens niet de enige. Verboten en andere vormen van transport hadden duidelijk geen zin. We hebben besloten om ons er bij neer te leggen en te vertrekken vanaf Gran Canaria ipv La Gomera. Voordeel is dat we dan sneller de juiste stroming zullen pakken.

(thumbnail) We begonnen deze ochtend om 9.00 uur bij het kantoor van onze agent in Las Palmas. "No problema" was het grootste deel van zijn actieve woordenschat. Om 13.00 uur zou alles geregeld zijn. Dit leek ons optimistisch maar na wat heen en weer gebel tussen de agent, de douane en MSC, onze transporteur, begonnen we het zelf ook te geloven. Niets bleek minder waar. Om ongeveer 14.00 uur kregen we te horen dat het allemaal niet kon en waarom dan niet kon niemand ons vertellen.

Hoera!

12.12.2006 - Gisteren na een lange dag, waarbij de spaanse ambtenarij nog even alles uit de kast haalde, uiteindelijk onze boot "vrij" gekregen.

Tot het laatste moment bleef het spannend, maar toen het eenmaal ging lopen ging het ook allemaal perfect. Om 17:00, precies een week na mijn aankomst op Gran Canaria, mochten we de container openmaken. Alles zat nog perfect op zijn plaats, dus dat was weer een zorg minder.

En na wat gepuzzel, de boot paste niet op de auto ambulance, gingen we met zwaailicht op we naar de jachthaven. Hier trokken we meteen veel bekijks. Ik sprak met een Fransman die met een hobbie cat de oceaan over was gevaren. Dus het kan nog gekker. We hebben hier een hele mooie overdekte ligplaats gekregen tussen allemaal lokale klassieke zeilboten. Zwaar overtuigd, dus je moet ze met 12 man varen.

Vandaag vol aan de bak. Nog wat zwaar in de benen, want het moest gevierd worden, zijn we met de laatste klusjes begonnen. Stickers, beetje epoxy en we hebben aan boord gekookt! Heerlijk kip ceylon.

Morgen de finishing touch en dan te water.

Wachten...

17.12.2006 - Ons geduld en dat van het thuisfront word aardig op de proef gesteld.

We hebben twee dagen nodig gehad om de boot te prepareren. Dit ging allemaal perfect. Alles heeft een plekje gekregen. En vooral de eerste tijd moeten we maar extra veel eten, want we slapen tussen de dagpakketten voedsel.

Het is goed om te zien dat alles werkt zoals we het gepland hadden. Voor de rest krijgen we alle hulp van onze nieuwe vrienden als er nog iets aangepast moet worden. Met veel handen en voeten, want wat is een imbusleutel in het Spaans? Hier wist zelfs het zakwoordenboek van Dominique geen antwoord op. En dan eindelijk het water op. De boot doet het fantastisch. Ook bij proefvaarten en hoge golven ligt ze als een huis op het water. Een ontzettend fijn gevoel. De kwaliteit van ons werk werd nog eens bevestigd door Pavel die ons Argos baken kwam brengen. Hiermee geven we 12 keer per dag automatisch onze positie door. (thumbnail) Pavel

(http://www.oceanrowing.com/Pavel_Rezvoy/Eng/portrait_Eng.htm) is een ervaren oceaanroeier die reeds de Atlantische en de Indische oceaan heeft overgerooid. Hij was in principe ook gekomen om de boot te helpen prepareren, wat hij de afgelopen dagen ook op La Gomera heeft gedaan bij de andere boten. Bij het zien van de boot restte hem echter niets anders dan te zeggen dat het helemaal goed zit, ons van de nodige vis adviezen te voorzien en ons tijdens het eten te trakteren op de meest fantastische verhalen.

Ondertussen is echter wel de wind gedraaid. Om te kunnen vertrekken hebben we een Noord-Noordoostelijke wind nodig. Op dit moment is deze echter pal zuid. Omdat we heel graag willen en we ook een beetje eigenwijs zijn hebben we nog geprobeerd naar de volgende haven te roeien. Dit bleef echter bij een zeer intensieve training. Tegen de wind en en de golven in hadden we met z'n tweeën een snelheid van 0,8 knoop (ongeveer 1,4 kilometer per uur) Geen doen dus. Nadat we omgedraaid waren keurig terug gesurfd met een relaxte 3,4 knoop. Waarna het nog wel even lastig was om onze haven binnen varen, waar we fantastisch werden ontvangen door onze "opa's" die het al een beetje hadden zien aankomen.

Op dit moment is het dus afwachten wanneer we kunnen vertrekken. De verwachting is dat de wind in de loop van maandag en anders dinsdag uit de juiste hoek zal komen. Duimen dus.

Gefeliciteerd!

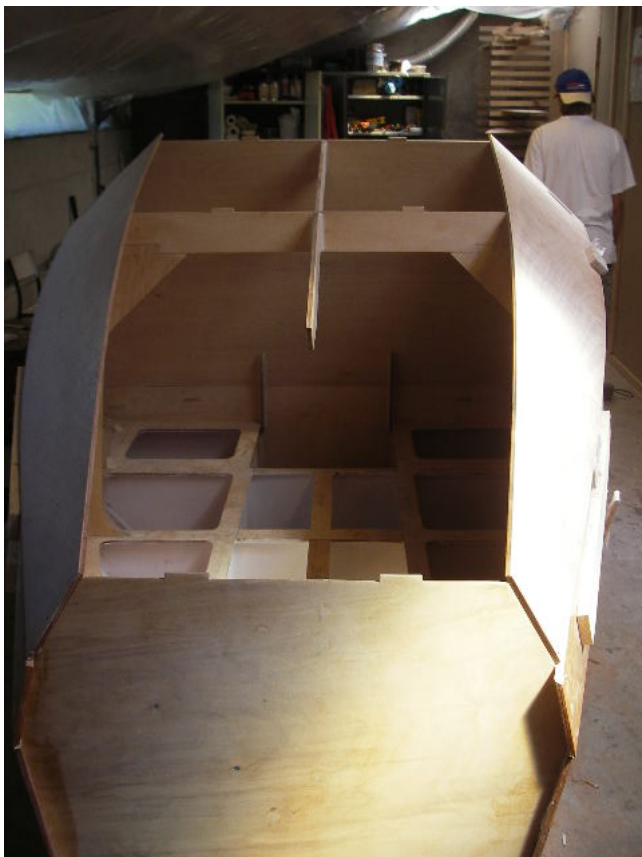
17.12.2006 - We zijn niet de enige Nederlanders die de oceaan (willen) oversteken. De gebroeders Tuijn hebben het net gepresteerd! Fanatistisch en gefeliciteerd. Succes nog met het laatste stukje.

(thumbnail)

De wind is niet gunstig

19.12.2006 - We zitten nu in Puerto de Magon in het zuiden van Gran Canaria.

Een prima vertrekpunt. Maar we willen nu echt weg en hebben er zin in. De verwachting is 21 December. De groep op La Gomera gaat dan ook en volgens de weerberichten moet het ook allemaal kunnen. Als ik op de pier sta zie ik alles uit het zuiden komen en op die manier komen we nooit vrij van het eiland.

Op weg
naar Sint
Maarten

22.12.2006 - Eindelijk was het dan zover.....!! De wind waaide vanuit de goede richting en op woensdagavond om 20.00 uur (GMT) zijn onze mannen vertrokken uit de haven van Puerto de Mogan, Gran Canaria!

Op de site van de Ocean Rowing Society (www.oceanrowing.com) kun je ze volgen en zien hoeveel dagen, uren, etc er al op zitten en ook hoeveel mijlen. Binnenkort is dat ook op deze site allemaal te zien en volgen.

De eerste 30 mijlen waren volbracht rond het middaguur, op donderdag. Per satelliettelefoon liet Gijs ons weten dat alles goed ging en naar behoren functioneert. Het gaat lekker!! We hopen natuurlijk op een snelle update van alle avonturen, nadat ze een beetje gewend geraakt zijn aan hun nieuwe leven op zee! Dus heren.....? We kijken uit naar jullie eerste bericht!! Succes!

We zijn vertrokken!

22.12.2006 - Woensdagavond om 19.58 lokale tijd zijn wij begonnen aan onze Atlantische overstek in het kader van de actie Roeien voor MS.

Na een relatief makkelijke nacht, we wisten dat het moeilijk zou worden bij het verlaten van het eiland, volgde een moeilijke dag. Iets te grote golven voor ons kleine scheepje als gevolg van een harde wind. We hebben de windmolen maar naar binnen gehaald voordat hij eventueel af zou kunnen breken. Deze wind kwam wel uit de goede richting dus als hij iets zou afnemen zou dat ideaal zijn. Dit gebeurde echter pas vanochtend na een lange zware nacht. Vanochtend zijn we dus pas echt lekker opgang gekomen. Snelheid maakt gelukkig, want in plaats van de droevige hoofden van gisteren zijn er nu weer vrolijke gezichten.

Varen zonder roeien

25.12.2006 - Het was een heftige start, maar ik geloof dat we onze draai nu wel hebben gevonden.

Op dit moment roeien wel al twee dagen niet meer. We surfen op golven en wind in zuidwestelijke richting met een vaartje van gemiddeld 2,5 knoop. Hiervoor is het wel van belang dat er altijd een van ons aan het sturen is. In de nacht draaien we hiervoor 2 uur op 2 uur af. 's nachts stuur je namelijk vooral op je gevoel en op het kompas en dat heb je na 2 uur wel gehad. Even wennen, maar het lukt al aardig. Overdag sturen is een stuk prettiger. In tegenstelling tot wat je namelijk zou verwachten zitten we omgekeerd in de boot. Zo kun je de golven goed zien aankomen en tegelijkertijd de koers in de gaten houden. Af en toe best spannend als je omhoog moet kijken om het topje van de golf te zien. Het fenijn zit hem echter in de kleintjes die af en toe overdwars binnen komen zetten en die ons en de boot flink nathouden.

Een van de belangrijkste zaken is het weinige comfort dat je hebt goed houden. Dit vereist de nodige discipline zoals wij bijvoorbeeld met het niet sluiten van de voordeur, je kunt hem ook als zeil gebruiken, proefondervindelijk mochten leren. Het slaapt namelijk een stuk onprettiger als alles nat is...

De rest van de dag houden we ons bezig met kleine klusjes. Mailen, drinkwater maken, spullen drogen en eten koken.

Het begint dus wel aardig te "lopen" (wij kruipen alleen over de boot) Al blijft het raar om niet te roeien. Dit heeft echter wel als voordeel dat je iets langer kunt wennen aan het samenleven op zo'n kleine boot. De boot is trouwens helemaal top!

WC en walvis

25.12.2006 - Ondanks eerdere berichten op deze website hebben wij echt geen wc aan boord. We moeten bij slecht weer, als er bijvoorbeeld zoals nu veel golven zijn, gewoon op de puts. En bij mooi weer over de railing, wat overigens een stuk hygiënischer is. Het is dus niet het meest comfortabele toilet, maar wel dat met het mooiste uitzicht.

Vandaag weer een winderige dag met veel golven. De snelheid is door het onrustige water iets teruggelopen, maar geeft nog steeds een prima gemiddelde. Vanochtend de windgenerator uit ons bed verwijderd en weer netjes achterop geplaatst. Hier is de nodige acrobatiek bij gewenst en het is gelukt hem te monteren met slechts een boutje dat in het water viel. Toen kwamen we er achter dat we wel heel veel reserve moertjes mee hebben, maar geen extra boutjes...

Echter niet te lang getreurd, het volgende moment kwam er namelijk een walvis voorbij zwemmen! Zo groot als de boot, met een vin op zijn rug en een echte fontein. Fantastisch. Volgende keer maken we wel een foto!

Kerst op zee

25.12.2006 - Weer veel gebeurd de afgelopen 24 uur. Allereerst het nieuws van het thuisfront dat er 3 boten zijn

teruggehaald naar la Gomera en dat wij de boot met de twee engelse spierbunderls zijn gepasseerd.

We weten ook precies wanneer. Twee nachten geleden hebben we namelijk eindeloos naast een lichte gelegen zonder precies te begrijpen wat het was. We gaan hard dus! Momenteel zijn we bezig met het rondon van de Endeavour Seamount, een berg (onder water) waar het opeens nog maar 164 meter diep is in plaats van de gebruikelijke 4000 meter. Hier kan het nog raar spoken, maar we hopen hem morgen gepasseerd te hebben.

Mammoet op rampkoers

28.12.2006 - Dit soort schepen komen wij dus dagelijks tegen hier op de oceaan. Overdag is dat wel leuk, maar 's nachts in het donker is dat toch wat anders. Dan schrik je je de pletter als je opeens zoveel lampen op je af ziet komen.

Gelukkig hebben wij een Sea Me, waardoor wij op de radar een tanker van 200 meter lijken. Soms maken we met de marifoon een praatje. Weerbericht, waar ga je heen en alvast een gelukkig nieuwjaar. Dat soort dingetjes.

Verder vandaag onze stuurautomaat aangezet. Hij werkt nog niet precies zoals we willen, maar daar komen we nog wel uit. En roeien natuurlijk. We zijn nu terecht gekomen in een gebied met lange golven. Niet meer van dat korte zenuwachtige korte gebibber van de afgelopen dagen. Ideale roeiomstandigheden. 's Nachts roeien is ook veel makkelijker nu. Je hoeft niet meer bang te zijn voor grote golven die je niet ziet aankomen. Alhoewel, soms komt er nog wel een eentje tussendoor.

Onze snelheid ligt nu tussen de 2-2,5 knopen dus we hebben nog een tijdje te gaan, maar nu omder iets comfortabelere omstandigheden.

Onbeperkt biefstuk

28.12.2006 - Wij hebben ons an boord aan enige culinaire experimenten gewaagd. Een hiervan is het meenemen van gerookte biefstuk. Ontzettend lekker en goed houdbaar. Helaas bleek onze omgeving toch niet helemaal perfect voor het behoud van vorm. Bij inspectie bleken er allemaal plantjes op te groeien. Mooi! Paddestoelen. We denken welveel aan andere eten, maar we zijn echter nog niet zover dat we eigen kweekjes gaan eten.

Vanavond dus zoveel biefstuk als we op kunnen. Samen met de ham/prei schotel van Adventure Food een uitstekende combinatie. Hierbij schenken we een fruitige rode wijn. Het eten is dus prima. Overigens zaten we te rekenen. Met ons huidige consumptie tempo hebben we genoeg voor 130 dagen. Wellicht dat de echte honger nog moet komen. Of is het nuttigen van 4500 calorieën per persoon toch een onmogelijke opgave?

Om de feestvreugde te verhogen hebben we ons zojuist ook voor het eerst echt gewassen met een spons en een emmertje water. Heerlijk. Ik heb het geluk dat ik nog even van mijn rijnheid mag genieten, Gijs "moest" meteen weer aan het werk. Het zijn namelijk prima roeiomstandigheden en we maken mooie dagen. De druk om

Gisteren kerstavond, voor mij (Wendel) wel even een Fishermans friend moment. Ik had een mailbox vol heerlijke mailtjes en 's avonds bellen maar huis waar iedereen rond de kerstboom zat. Gelukkig was voor ons ook gezorgd zodat we de hele dag met twee kerstmutsen op hebben rondgelopen. Wat een hoop bekijks trok, de dolfijnen kwamen er zelfs het water voor uit springen. Helemaal grandioos. Ondertussen slaat de verveling bij onze controlled drift ook wat toe. Fantastisch dat we zo hard gaan, maar we willen nu ok wel eens roeien! Daarom vandaag speciaal ons geheime wapen uit de kast gehaald: de boordriemen. Op zich ging het prima, we gingen nog harder. Maar eigenlijk waait het nog steeds te hard. En doordat de wind net van opzij komt, kan de een nog wel roeien, maar is de ander alleen maar aan het corrigeren. Morgen nog maar eens een poging wagen, want het was heerlijk om te doen. Voorlopig moeten we ons "probleem" gewoon uitzitten en genieten van onze grandioze snelheid.

Apparatuurproblemen

27.12.2006 - Tot nu toe ging alles goed met de apparatuur aan boord. Maar gisteren hadden we toch enkele probleempjes.

Een onderdeel van de Ampair windgenerator was gebroken. Dit hebben we hersteld. Maar omdat onze BTM-III van Mastervolt aangaf dat hij niet meer oplade hebben we het nogmaals goed bekeken. Wendel heeft toen met zijn tong getest of er nog spanning opstond. Hij had er ook overheen kunnen plassen, maar dat geeft zo'n rommel. Duidelijk hoorbaar gaf Wendel aan dat er met de spanning niets mis was. Toen hebben we alles weer aangesloten en stond de BTM-III op 100%, 13,5 volt en 100% 13,6 volt. Dit betekent dat alles helemaal vol zit zodat we de iPod's weer op konden laden. Een beetje vreemd, maar het werkt allemaal weer naar tevredenheid. Vandaag sloeg de verveling een beetje toe. Omdat stroming en wind hun werk iets te goed deden en de golven te hoog waren hebben we nog niet veel geroeid. Vandaag was het rustig en konden we eindelijk doen waarvoor we hier zijn gekomen. Roeien dus.

We hebben alle mogelijke posities geprobeerd en dus ook het boordroeien. Dit voldoet toch wel het beste dus als de omstandigheden het maar even toelaten gaan we hiermee aan de gang. Snelheden van 3,5 knopen (6,3 km per uur) zijn dan vrij makkelijk haalbaar.

Ons kertmaal vandaag bestond uit een pakket nasi-sate van Adventurefood. Hier is op zich niets mis mee, maar met wat aanvullingen zoals satesaus, nootjes en vlammetjessaus wordt het allemaal wat minder eentonig. Straks nog een vanilletoetje en de zonsondergang roeiend bekijken. Morgenochtend voordat het warm wordt ook nog even flink aan de riemen trekken. Dan is de wind ook het minst hard en kunnen we dus boordroeien. Hopelijk kunnen we ook nog lekker slapen.

hard te gaan is weer wat opgevoerd, nu blijkt dat wij twee engelse spierbundels voorlopig achter ons kunnen houden. Ook hun vorderingen zijn te volgen op www.oceanrowing.com.

Over biefstuk gesproken. In een bavarian kolonie zouden we nog niet echt indruk maken op de vrouwtjes. Alhoewel je het wel voelt, valt het met de kwaaltjes aan billen en handen tot nu toe erg mee.

Groet, vanaf een zonnige en hobbelige oceaan.

Een topdag!

30.12.2006 - Vandaag, dat begint voor ons eigenlijk gisteravond rond 20:00, de starttijd van onze oversteek, begon perfect.

De routine begint er al echt te komen dus voor elke wissel in de nacht een nieuwe snack. Twee uur op, twee uur af en mijn eerst shift zaten we al goed op de "wave", 2,8 knopen met een max van 3,6. Naarmate de nacht vorderde voelde het alleen maar beter worden. Fluitend losten we elkaar af. Dit gaat lekker! 's ochtends toen we er nog geen genoeg van hadden gekregen en de billen ((erg bela ngrijk) ook nog steeds wilden meewerken, besloten we te kijken wat er op dit moment in zit. Zojuisthet stipje op de kaart gezet en we zijn 55 mijl opgeschoten. Een nieuw record voor ons.

Inmiddels hebben we de riemen binnengehaald en doen we het op het roer. De golven zijn wat hoog geworden en de wind wakkert ook aan. Veiliger om in de donkere nacht geen rare dingen uit te halen. Ondertussen varen we nog steeds 2,7 knoop, dus zoveel langzamer dan roeien is dat ook weer niet.

Zojuist onze vrijdagmiddagborrel gehad. Met chips, wijn en dolfijnen! Fantastische beesten, dit keer een hele groep die zeker een uur bleven en tot slot allemaal schitterende sprongen maakten.

Eens zien hoe we de nacht doorkomen. En morgen.... roeien!

Hoge schepen en hoge golven

30.12.2006 - Spannende dag en nacht achter de rug. Gisteren hadden we besloten om de nacht te beginnen met alleen te sturen. Het woei hard genoeg en zodoende konden we wat rust nemen en eens een keer vier uur achter elkaar slapen in plaats van twee.

Met dat slapen is het goedgekomen, op een kruisend schip na dat in eerste instantie niet op de marifoon reageerde. Daaarom Gijs uit zijn bed gehaald om toch maar de riemen uit te zetten. Best spannend zeker als iemand niet direct laat blijken dat hij je heeft gezien.

In de loop van de nacht trok de wind aan en werden de golven hoger. Inmiddels surfen we tussen golven van een meter of vier, met uitschieters van wel zes meter. Indrukwekkend, maar goed te doen omdat ze meestal niet breken. Wij drijven er als een dobbertje tussendoor, worden af en toe een beetje nat en kunnen tot nu toe nog aardig koers houden. Het eten is echter beperkt tot een kop koffie en borrelnotjes aangevuld met heerlijke koude rookworst. Overigens kun je wat snelheid betreft beter wind dan water in de rug hebben, want deze blijft sdeken op ongeveer 2,5 knoop. Je hebt dus een hele ruige ervaring, maar met de snelheid van een wandelaar. Verder

alles prima, kunnen nu mooi wat bijslapen. Vannacht gelukkig een bijna volle maan, zodat de golven ook dan zichtbaar zijn.

Gelukkig nieuwjaar!

01.01.2007 - Allereerst iedereen een gelukkig nieuwjaar gewenst!

Naast de strijd met onszelf en de Britten, zijn we nu ook de strinjd met de elementen aangegaan (of zij met ons). Vannacht woei het weer erg hard, we haalden regelmatig vier knopen. Zolang de maan scheen was dit nog te overzien, maar toen deze onderging werd het echt een heksenketel. Je wist niet meer van welke kant de klappen kwamen.

Bootje houdt zich overigens uitstekend. Net toen de zon opkwam en Gijs aan dek verscheen voor zijn wissel verloren we twee keer achter elkaar de controle over de boot. De eerste keer kregen we haar nog net terug door de wind, maar de tweede keer, een paar minuten later, was het voor ons duidelijk. Anker uit! En of het nou inderdaad komt door het "samen de boot bouwen" dat weet ik niet, maar ik weet wel dat als het spannend is we perfect samenwerken. Op dit moment liggen we dus aan het driftanker. Waarbij de één buiten op de uitkijk blijft zitten en de ander binnen kan bijslapen. En dat gaat prima, droomde zojuist dat we vlakbij een leuk frans vissersdorpje zijn, waar we zo gaan koffiedrinken.... Tijd voor de wissel.

Comfort ontbreekt

02.01.2007 - Comfort is een rekbaar begrip. Was ik er de afgelopen weken telkens blij mee als ik na twee uur rust eindelijk weer "dat stinkhok" uit mocht, inmiddels vertoeven Gijs en ik alweer 30 uur in ons knusse huisje.

Momenteel lig ik ovedrwaars geklemd met de laptop tussen mijn knieën geklemd jullie dit bericht te typen, terwijl buiten de golven tegen de boot aanbeuken. Onvoorstelbaar, soms wat beangstigend, maar tegelijkertijd schitterend om te zien. Prachtig hoe de boot en het drijfanker ons telkens weer recht trekken.

Wel een verandering in ons dagritme. Momenteel doen we namelijk echt helemaal niets. We kunne niet anders dan slapen en wachten. Gijs verdiept zich in de geschiedenis van Amsterdam en ik probeer alle functies van mijn camera en werk de mail eens bij.

Vanochtend liep een tochtje naar de puts (wc) uit op een operatie van 20 minuten. Een hand voor jezelf, een voor de puts en veeg dan nog maar eens je billen af. Moe maar voldaan, de zakken gevuld met rookworst en chips uit het voorraadshok, kropen we weer onze warme bedstede in.

Denk dat ik trouwens maar geen weerman moet worden, telkens als ik zeg dat het al weer een stukje beter is buiten, knalt er weer een golf over. Ondertussen denk ik aan de Britten die het inmiddels zonder drijfanker moeten stellen, dit zijn ze verloren. Een erg nare positie om in te zitten, want je loopt continu kans om om te slaan. Duimen dus.

Haaien en een vlinder

03.01.2007 - Gisteravond hebben we onze ankerplek verlaten. We lagen hier met ons drijfanker. Een drijfanker is een soort parachute die ervoor zorgt dat een

boot in geval van storm of nood op de zelfde plek blijft liggen. We hadden dit drijfanker een dag eerder dus gebruikt omdat we allebei van mening waren dat verder varen niet langer verantwoord was.

Maar gisteravond konden we dus weer weg. Niet roeiend helaas, daarvoor waren de golven nog te hoog, maar door gebruik te maken van een controlled drift konden we een snelheid bereiken van 2 knopen per uur en dat komt dan weer neer op 90 kilometer per dag. Dat hebben we vandaag dus ongeveer gehaald. Als morgen de golven weer minder zijn zullen we hard door moeten roeien om ons daggemiddelde weer wat omhoog te krijgen. Stilliggen helpt daar uiteraard niet bij.

Vanochtend zei Wendel at hij iets zag zwemmen. Kort daarop zagen we 2 vinnen boven het water uitsteken en was er geen twijfel meer mogelijk. Het was een haai. Volgens onze schatting ongeveer 2 meter lang. Hij vond ons duidelijk minder interessant dan wij hem, want voordat we de digitale camera's konden pakken was hij alweer verdwenen. Verder was er merkwaardig genoeg een vlinder en zagen we nog wat vliegende vissen.

Toen was er ook nog even tijd voor de was, want na een paar dagen zout water en zon is het wel nodig om ze even op te frissen. Gelukkig drogen ze lekker snel door de zon, wind en de speciale materialen waarvan ze gemaakt zijn. Dat is maar goed ook want 's avonds is het best fris en heb je alle kleren nodig die je zo ongeveer bij je hebt.

Verse vis!

05.01.2007 - Wederom business as usual. Golven, wind en sturen. Zijn langzamerhand wel benieuwd of we nog aan roeien toekomen voor Sint-Maarten. Vandaag was extra frustrerend, omdat het niet echt hard ging waaien. Dit in tegenstelling tot de nachten waar we mooie snelheden kunnen halen. We gingen met moeite 2 knopen, maar het water was nog steeds te onrustig om te roeien. Gelukkig word ik op dit moment heen en weer gesmeten in onze kajuit, dus vannacht zullen we wel weer wat mijltjes goedmaken.

Gelukkig hadden we nog wat klusjes te doen. De afgelopen week was te onrustig om water te maken. Hierdoor waren we genoodzaakt om de watertanks, in

verband met de ballast, te vullen met zeewater. Maar vandaag moest het wel gaan lukken. Aan de onderkant van de boot zit de waterinlaat en die moet gedurende het proces altijd onder water blijven. Zodoende mocht ik op de rand gaan zitten om door middel van mijn gewicht dit ook zo te houden. Om mijn functie wat meer inhoud te geven en de verveling te verdrijven besloot ik mijn hengel maar eens uit te gooien. Overigens nog steeds voorzien van een stukje gerookte biefstuk. Binnen 30 seconden had ik beet. Alhoewel, beet? Er was een vis tegen mijn haak aangezwoomen. Help, wat nu? Het blijkt dat ik mijn jagersinstinct toch nog iets moet aanscherpen. Want ik vond het een beetje eng en zielig tegelijk. Maar ja nu zat hij toch al vast en hij krijgt een goede bestemming.

Enmaal aan dek het drijfanker erop gezet, zodat hij niet spartelde en hem vervolgens aan Gijs overgedragen. Gijs heeft immers een cursus visfileren gehad bij Nico Waasdorp in IJmuiden. En wat blijkt, hij heeft nog goed opgelet ook. Het ging er uiterst professioneel aan toe. Binnen een mum van tijd was het beessie zijn jasje uitgetrokken en konden we gaan koken.

We hebben gebakken in olijfolie. Erg lekker, maar wel lastig op de golven. Zeker toen er in de kuip een fles olijfolie omging, waardoor deze nog steeds sperkglad is. Ondertussen was de rest goed gemarineerd in de sojasaus. Wat ook uitstekend smaakte en een stuk minder arbeidsintensief is om te maken. Als toetje appel/abrikozencompote en een kopje thee. Kortom een prima afsluiting voor een dag die dreigde routine te worden.

Na het eten nog gefilosofeerd over wat missen aan boord.

- Kniebeschermers (type volleybal)
- Afwasmiddel, voor als de boot onder de olijfolie zit
- Meer opbergvakjes

Wat kan er de volgende keer thuisblijven:

- Windgenerator

Er komt vast nog meer bij. Oh ja, de boot ligt ook vol zand. Gezien de oosten wind waarschijnlijk uit de Sahara.

5 januari

06.01.2007 - We hebben vandaag flink geroeid. Dat moest ook wel want door het stil liggen en de hoge golven was ons daggemiddelde flink gedaald.

We haalden een snelheid van 2,5-3 knopen en dat is prima. We hadden er ook echt zin in om weer even flink aan de riemen te trekken. We waren de golven van de afgelopen dagen meer dan zat. Het deed soms eventjes pijn, maar de afgelegde

afstanden maakten veel goed. Golven die over de boot heen komen tillen je zomaar van je bankje en zetten je meestal hardhandig weer neer.

Volgens de weerberichten zou de wind vanaf morgen iets meer uit het noorden moeten komen. Dat zou voor ons ideaal zijn want dan kunnen wij iets makkelijker richting het zuiden kunnen roeien, daar waar passaatwinden en golfstromen op ons wachten. De afgelopen dagen hebben we met man en macht geprobeerd naar het zuiden te koersen, maar doordat de roeiboet nogal windgevoelig is bleek dit bijna onmogelijk te zijn. Nu maar hopen dat de weerberichten kloppen. Zoals gebruikelijk werd deze week afgesloten met de traditionele vrijdagmiddagborrel. De zoutjes waren erg lekker, maar de rose wat minder. Vooral Wendel had hier last

van, maar na een flinke kop koffie was hij weer helemaal het mannetje.

Duizend bommen en granaten!

07.01.2007 - Waar halen onze weermannen het vandaan. Waarschijnlijk van de achterkant van een pak hagelslag dat over datum is. Noord/oosten is wat we nodig hebben en ons beloofd was!

Gisteren lekker geroeid, daarna de nacht in. De eerste wacht ging redelijk, kon hem niet helemaal op koers houden, maar de boot liep lekker door. Toen ik vervolgens weer mijn bed uitkwam om het van Gijs over te nemen, waren we met een "stevige" wind onder weg naar New York. De wind was dus inderdaad gedraaid, naar het zuidoosten welteverstaan. Inmiddels vrij bedreven in het spelletje besloten we ons drijfanker uit te gooien. Om zodoende onze met pijn en moeite veroverde meters zuidwaarts niet te verliezen. Buiten trok de wind vervolgens nog wat aan terwijl wij heerlijk ons bedje inkropen.

's ochtends was de teleurstelling wel groot, toen het nog steeds fors uit de verkeerde hoek kwam. Omdat we ook geen zin hadden om weer een hele dag stil te liggen besloten we gewoon te proberen tussen de golven door te roeien. Niets te verliezen, behalve ons stralende humeur en het anker is toch zo weer uitgegoot.

De rest van de dag hebben we ons tussen de golven doorgeknopt. Soms maar 0,8 knoop, maar wel goede kant op. Telkens verwachtingsvol opkijkend naar onze vlag om te kijken of de wind al draaide. Uiteindelijk is de wind aan het eind van de middag naar het oosten gekropen. Genoeg voor ons om inmiddels met een prima vaartje recht op ons doel af te varen. (een punt midden op de oceaan, waar we rechtsaf mogen)

Het roeien was weer fantastisch om te doen. Lekker knokken. Het ene moment boven alles uittorend, waar bij je diepe dalen inkijkt. Om vervolgens tegen een muur van water op te kijken. Die keurig onder je door gaat. Inmiddels heb ik wel last van twee hele grote pukkels die het zitten wat lastig maken. Gelukkig wordt dit gecompenseerd door Gijs die vandaag roeide als een duracel konijntje.

We doen ook de was

08.01.2007 - Vannacht hadden we een goede afstand afgelegd. De wind was iets gedraaid richting het Noord-Oosten en dat was in ons voordeel. Lekker voor de wind een beetje sturen en als de stroming en wind maar hard genoeg zijn is het niets eens nodig om te roeien.

Overdag was de wind helaas weer teruggedraaid richting het Zuid-Oosten en dat is dan andere koek. We moesten flink aan de bak om te zorgen dat de boot niet afdrijft in een richting waar wij hem niet willen hebben. Wij moeten namelijk eerst naar het Zuiden om vervolgens de oversteek te kunnen maken, waarbij we dan gebruik kunnen maken van stroming en passaatwinden. Vandaag moest er ook weer eens gewassen worden. Zout water, sudocreme en vaseline doen je kleren geen goed. Eerst goed wassen en spoelen in een emmer met vers gemaakt zoet water en shampoo. Shampoo? Ja, helaas hebben we er niet aangedacht wasmiddel mee te nemen, maar shampoo voldoet ook prima en de was ruikt nog extra lekker ook. Daarna opgehangen met een nieuwe constructie en dan maar laten drogen.

Met 4,4 knoop van de kaart af varen...Nou ja, figuurlijk dan..

08.01.2007 - De wereld is niet plat, maar rond. Dat ontdekte Columbus al in 1492. Toch hebben wij op onze

platte wereld vandaag weer een mijlpaal bereikt.

De rand van onze kaart. Of beter gezegd de vouw. Joepie! Het zijn de kleinde dingen, maar hier kijk ik al heel lang naar uit. Nog even twee vouwen met alleen maar water en dan zijn we er al. Het begin schijnt het moeilijkste te zijn. Dat zullen we zien.

In ieder geval ging het vandaag weer prima, met een maximale snelheid van 4,4 knoop (golf af) Verder zit het weer ook helemaal mee. De wind uit de juiste hoek en

randstad

al twee dagen zon. Want dat viel tot nu toe wel tergen. We hadden twee weken lang wolken en golven. Je kleren worden dan ook niet meer droog. In eerste instantie wilde ik alleen een zwembroek meenemen. Ik ben toch blij dat ik dat

niet heb gedaan. 's nachts zitten we nog steeds goed ingepakt te sturen. De afgelopen twee dagen dus gedroog en "gewassen". Morgen onszelf nog even wassen en we kunnen er weer helemaal tegenaan. Op naar de volgende mijlpaal

Gezellig met z'n tweeën rondom de Jetboiler

10.01.2007 - Gezellig met z'n tweeën rondom de Jetboiler. Dat is weer eens iets anders dan het haardvuur.

De Jetboiler is namelijk een supersnelle manier om water te koken. Volgens de handleiding 1 liter water in 90 seconden, maar dat hebben wij nog nooit gered. Die van ons doet het dus duidelijk rustig aan. Maar het blijft een snel en zuinig apparaat. Aangezien wij allemaal kant en klaar maaltijden hebben waarbij je alleen maar warm water aan toe hoeft te voegen is deze applicatie voor ons van levensbelang.

Bij het koken kwamen wij er overigens achter dat de Unox wortjes bijna op zijn. Als test hebben wij die meegenomen en gezien hun populariteit bij de bemanning kunnen wij de test als geslaagd beschouwen. Overigens gaan de pinda's en nootjes ook iets te snel. Daarmee hebben wij ons dus ook te veel verwend.

Deze dagen zijn wij ook aan het experimenteren met andere dag-en-nacht ritmes. Het is de bedoeling dat we zowel meer kunnen roeien als slapen. We moeten natuurlijk ook nog een beetje wakker blijven. We zijn er nog niet helemaal uit hoe ons ideale rooster eruit ziet.

Wendel kreeg vannacht een vliegende vis tegen zijn hoofd. Op het dek lagen vanochtend ook de resultaten van enkele noodlandingen. Het is erg leuk om te zien hoe deze vissen vliegen. Ze springen niet een beetje maar kunnen zelfs in de lucht bijsturen. Een fantastisch gezicht.

Laat het ons weten. U vraagt, wij draaien!

11.01.2007 - Zojuist met mijn broertje gebeld, heerlijk om zijn stem even te horen. En het blijft voor mij een wonder dat het kan.

Hoe anders moet dat tot een paar jaar terug geweest zijn. Toen moest je een passerend schip via VHF aanroepen om te vragen of zij door wilden geven aan het huisfront dat je nog steeds bestond. En ik kan je vertellen dat is niet altijd even makkelijk. Vandaag twee keer contact gezocht met een passerend schip. Eén keer raak, in het engels met een zwaar russisch accent. We kwamen niet veel verder dan: Hello en Happy new year, direction en een heleboel "over's", roger?

Voordat ik kan beginnen mailen kost ook nog wel even tijd, maar is een hele vooruitgang. Eerst naar binnen kruipen, de deur afsluiten met een spatzeil. (soms moeten we namelijk de antenne naar buiten steken als de satelliet ons kwijt is.) Vervolgens trek je een kussen van de bodem, waaronder een luik verschijnt. De coömmunicatie bak. In deze bak zit een waterdichte trommel met kabeltjes en de telefoon. Als je deze vervolgens allemaal op elkaar aansluit kan er gemaailt worden. Vandaag is dit vanuit een botsautotje met verlaagd plafond.

Wind en golven kunnen het namelijk niet eens worden over wie welke kant op gaat, en wij zitten daar tussenin en hebben hier ook weer andere ideeën over. Een hoop gehots en geklots dus, met af en toe een golf die met een keiharde knal op de kajuit breekt. Ga je vervolgens buiten kijken, is er niet aan de hand.

Als je klaar bent met mailen, komt de volgende stap: het verzenden. Eerst nog wat instellingen op de computer aanpassen. Waarom weet bijna niemand, maar ze kunnen niet vastgelegd worden. En dan op zoek naar de satelliet. Soms is het in één keer raak, maar meestal moet je het een paar keer opnieuw proberen. Dan begint de uitwisseling van mail je ziet precies wat je verstuurd en binnenkrijgt. Dat laatste is uiteraard het leukste. Na vijf minuten is ook onze dagelijkse foto erdoorheen en kunnen we gaan lezen.

Zoals je ziet een hele operatie. Wij vinden het prachtig om mail te krijgen. Hoe meer hoe beter. Dit kan overigens via info@oceanroeien.nl

Maar wat willen jullie eigenlijk graag lezen?

= **Meer technische verhandeling:**dankzij het principe van omgekeerde osmose bereikte de kwaliteit van het drinkwater een ongekende kwaliteit.... ,

= **ouwe jongens:** toen Gijs een scheet liet in de cabine, hoefde ik alleen een lucifer af te steken om mij te scheren....,

= **melancholisch:**... de zee is zo prachtig, ik moet telkens aan je denken als ik haar zie. Als onze toekomst net zo mooi is als deze oceaan, wil ik haar graag met jou bevaren...

= **of toch liever wat stoerder:** ...terwijl de echte zeelieden zich terugtrokken in het vooronder met een flinke slok jajem, besloten wij de riemen nog even te pakken om geteisterd door weer en wind de huizenhoge golven te bedwingen.

Laat het ons weten. U vraagt, wij draaien!

Negatieve energie ombuigen in positieve

11.01.2007 - Deze nacht gebeurde er iets raars. We hadden allebei een moment van "nu heb ik geen zin meer".

We besloten na een nacht van heen en weer geklots om maar gewoon even te stoppen en lekker tegelijkertijd te gaan slapen. Het ging allemaal te langzaam en golven kwamen van alle kanten. Je kon ze ook niet zien aankomen, want het was geen heldere nacht, maar je kon ze wel voelen. Dan was het te laat. Vanochtend toen we wakker werden zagen we het allemaal weer een stuk rooskleuriger in. De golven kwamen uit dezelfde hoek als de wind, dus wat meer voorspelbaar. Het water was ook een stuk rustiger en de wind was in ons voordeel gedraaid.

Na een vullend ontbijt ging Gijs roeien en ging Wendel zich bezig houden met de stuurautomaat. Dit weer was hiervoor ideaal. We hadden onze Simrad Tiller Pilot tot nu toe niet kunnen gebruiken omdat hij bij storm en hoge golven niet optimaal functioneert. Dan kun je beter zelf sturen. Het duurde niet al te lang of hij werkte. En hij werkte goed. Lekker roeien zonder steeds op het kompas te moeten kijken en te corrigeren. Dat doet de stuurautomaat nu allemaal voor je.

Vervolens hebben we nog wat dingen verbeterd en hebben we de windgenerator weer op het dak gezet. Die hadden we er in verband met het slechte weer vanaf gehaald. We hebben hem nu weer hard nodig want een stuurautomaat werkt leuk, maar verbruikt wel veel energie. Verder hebben we nog de boot een beetje opgeruimd en kon Wendel zich wassen en scheren. Dat was ook wel nodig. Gijs was gisteren al aan de beurt geweest. Allebei gewassen, alles werkt en nu lekker wat eten. Tevreden over hoe we een dag die negatief begon hebben om kunnen buigen naar een positieve dag.

Een mijlpaal, de eerste 1000 mijl!

13.01.2007 - Vanochtend was het zover: de eerste duizend mijl zijn afelegd. Nu de rest nog.

Ik kan mij eigenlijk de eerste mijlen al niet meer herinneren. De meter heeft overigens nog meer heugelijk nieuws te melden want we zitten goed in onze energie, liggen op koers en de snelheid is prima. 1,4 zonder te roeien. En vooral die energie is erg belangrijk want na een etmaal roeien blijkt alles inderdaad naar behoren te functioneren. De enige tegenvaller was dat er vandaag geen wind was...

Eindelijk ook een heel etmaal door kunnen roeien. Een verademing in vergelijking met uren naar het kompas kijken met twee touwtjes in je handen. Het gaat prima, maar het is nog wel een beetje inkomen. Met het resultaat hoeven we echter niet ontevreden te zijn. Zeker niet nadat we vanmiddag eindelijk met de boordriemen aan de slag zijn gegaan. En het werkt, "I love it when a plan comes together" (Hannibal Smith) zonder al te veel inspanning zoeven we met ongeveer 3,2 knoop door het water. Ik ben benieuwd hoe hard we gaan als het waait.

Daarna de oceaan ingedoken om af te koelen. Eerst nog wat huiverig, je ziet namelijk helemaal niets en voelt de ruimte. Maar dit was snel voorbij. Onze onderwaterverv, hetzelfde spul als het pak van Pieter van de Hoogeband, blijkt perfect te werken. Geen plantje te zien, alleen wat schelpjes op het roer. Hierna was het tijd om de boot schoon te maken voor de borrel en een vis te vangen voor ons avondmaal. Nu het windstil is kunnen we eindelijk bakken! Of het nu kwam door de verschijning van onze goddelijke lichamen of iets anders, feit is dat we straks aan de aardappelpuree zitten. Morgen nog maar eens proberen dus.

Muiterij

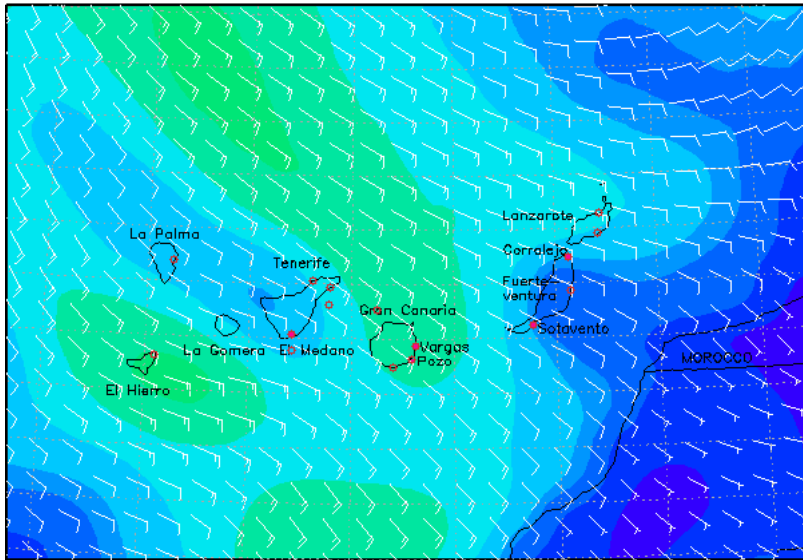

15.01.2007 - Muiterij midden op de Atlantische Oceaan, je moet er niet aan denken. Toch overkwam het ons gisteren. Ditmaal van serieuze aard.

Er zijn wel eens applicaties die niet meewerken of een van ons tweeën vergeet op te staan als de wekker is gegaan, maar dit was echt ernstig.

Na een fantastische nacht, waarin we mede dankzij de koersvastheid van Tilly, onze Simrad TP10 stuurautomaat, gemiddeld 3,2 knoop roeiden. Besloot Tilly er tijdens het ontbijt mee op te houden. En dat niet alleen, ze drukte met haar sterke arm de hele stuurinrichting in de kreukels. Op zich geen ramp, de meeste boten

wind at 18.12.2006, 6:00 local time (18.12.2006, 6:00 UTC)

© Windfinder.com

Last Update: 17.12.2006 12:14 (Timezone: Canary Islands), Wind in Knots

De thuisblijvers.

Rust...

16.01.2007 -Nadat ik, Wendel dus, in ieder geval een grens had bereikt....

hebben geen Tilly, maar dit is net zoals als je mobiele telefoon, auto of het wiel; zolang je het niet hebt mis je het niet. Maar moet je opeens zonder dan voel je je teruggeplaatst in de middeleeuwen.

Tijd dus om vol aan de bak te gaan. Op zich had Tilly niets te klagen. Ze staat binnen en op haar eigen plankje. Maar het zat inderdaad allemaal wel een beetje "houtje touwtje" vast, niet echt de accommodatie voor een dame. Want dat is ze zeker. Dankzij haar kunnen we samen eten, meer slapen en meer genieten. Je roeit er een stuk comfortabeler door.

Hier moest duidelijk iets tegenover staan. Geen makkelijke opgave met de middelen die wij aan boord hebben. Gijs heeft 12 uur zitten sturen, terwijl ik opgevouwen in onze riante accommodatie aan het knutselen mocht. Maar met rails van de roller bankjes, een klosje van de voetborden, een paar slangenklemmen en de nodige kit en epoxy, staat ze nu stevig als een huis. Met als resultaat dat Gijs, die nu aan het roeien is, vrolijk naar binnen schreeuwt: "3,6". En dat is hard!

Optiver on the way, maar niets is zeker....

Wat is roeien toch fijn

15.01.2007 - Na een succesvolle reparatie van de stuurautomaat is het nu "volle kracht vooruit". Met een lichte bries in de rug en nog net iets te hoge

golven roeien we op een gemiddelde snelheid van 3 knopen. Dat is dan dus 5,4 kilometer per uur. Wat is roeien toch fijn.

Wat ook wel erg fijn is dat je gewoon even kan stoppen met roeien zonder gelijk dwars op de golven te komen. Als je zonder stuurautomaat even wat wilde drinken of je behoefte moest doen betekende dat altijd dat je daarna ongeveer 10 minuten met man en macht bezig was om de boot weer door de wind in de juiste richting te trekken. Dat kostte niet alleen veel tijd, maar vooral ook veel kracht. Kracht die je beter kan gebruiken om rechtstreeks naar Sint Maarten te roeien dan mooie rondjes in het midden van de oceaan.

Ook de wisseling van de wacht of een hapje eten is nu veel gemakkelijker geworden. We kunnen er niet aan doen, maar we komen toch weer uit op het onderwerp eten. We hebben allebei zin in een hamburger, maar die is uiteraard nergens te krijgen. We beginnen ook meer te eten zodat we ervoor zorgen dat er altijd een bak rijst klaarstaat en vaak ook nog een bakje chocolademousse. Nu we ons zo inspinnen moeten we elk moment dat we kunnen eten ook aanpakken om te eten. We hebben de calorieën hard nodig.

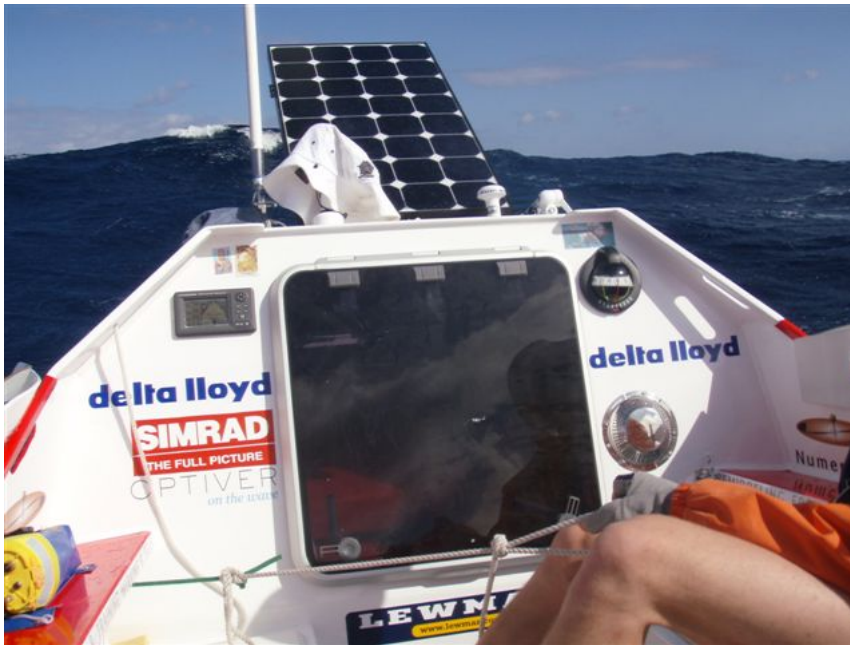
De postbode...

15.01.2007 - Ja mensen dat kende, ook midden op die grote blauwe plas wordt de post gehaald en bezorgd, al was het dan maar digitaal.

Wendel en Gijs ontvangen dagelijks via hun website leuke reacties, aanmoedigingen en thuisfront-updates. Voor iedereen die deze twee zeehelden ook een hart onder de riem willen steken die kunnen dit doen via info@oceanroeien.nl Let op, geen attachments meesturen aangezien alles via een satelietlijntje gedownload wordt.

De mannen informeren ons meestal via tekst en foto's, maar sporadisch kunnen ze een minivideo mailen. Check de eerste hier!

Groeten,

Ik was vorige keer op zeer efficiënte wijze door de zee binnen een uur een kopje kleiner gemaakt. Ik eindigde als een dood vogeltje met twee riemen in een hoekje van de kuip. Hierdoor hebben we besloten onze ambitie iets minder scherp te stellen. In plaats van continue op deze breedte graad proberen te blijven, waardoor we erg nat en hobbellig varen, nemen we de wind nu iets meer in de kont, hierdoor verliezen we weliswaar iets te veel naar het zuiden. Maar dat betaald zich dubbel terug in moreel en snelheid. We konden namelijk, omdat de golven te hoog waren om te roeien, de nacht in op de stuurautomaat. Een luxe, om de beurt kijken of het goed gaat en eindelijk een keer goed slapen. Het klokje rond.

Toen we wakker werden waren de golven nog steeds heftig, maar scheen wel de zon weer eens. Dan smaakt de curryrijst met vlammetjessaus ineens een stuk beter. Na het ontbijt geprobeerd er nog wat "knots" bij te roeien, maar dit leverde eerder een vertraging dan een versnelling op bij de toch al riante 2,9 knoop. Dus zelfs Gijs heeft zich er bij neer moeten leggen dat de natuur voorlopig de baas is. Nu is hij zijn energie gaan stoppen in de reparatie van de voet van de windgenerator. In een eerder bericht heb ik overigens per abuis vermeld dat ik de volgende keer deze applicatie thuis zou laten, niets is minder waar. De Ampair Pacific 100 is een fantastisch apparaat. Dus van mij geen grapjes meer over amper ampair. Hij en Tilly vormen een fantastisch koppel in Atlantic Ballroom. Energiek en koersvast leiden zij ons over deze onafzienbare dansvloer. Recht naar de disco in Philpburg. Ikzelf maak mij momenteel druk op de 2 vislijnen die ik heb uitstaan. Want we hebben inmiddels wel stevige trek. Het water loopt mij in de mond bij de gedachte aan zo'n versgebakken stukje vis. Voor de kenners, aan de ene lijn heb ik een dummy met 6 loodjes en dubbele haken. Terwijl ik om water dieper te komen de ander lijn heb voorzien van een paravane, een soort vleugel. Nu maar hopen dat we wat vangen. Mochten er nog echte vissers zijn die dit bericht lezen, advies is altijd welkom.

Vliegende maaltijden....

16.01.2007 - Dit zijn dus twee dode vliegende vissen. Deze zijn vannacht op onze boot geland en konden niet meer opstijgen. Over de eetbaarheid van deze vissen doen verschillende verhalen de ronde, maar waar geen twijfel over kan bestaan is dat deze vissen zeer geschikt zijn als aas om grotere vissen te vangen. Dat zullen wij dan ook zeker gaan proberen als het weer wat beter is.

Meestal bewegen deze vissen nog ongeveer 10 minuten voordat ze het loodje leggen, maar een van deze was op slag dood omdat hij vrij hard tegen het hoofd van Gijs aanvloog. Op dit moment voelen wij ons een beetje hetzelfde als deze dode vissen.

Vannacht was een zware nacht. Er was genoeg wind en ook de richting was prima. Snelheid was er dan ook wel. Maar er waren ook golven uit verschillende richtingen. Als je deze niet kan zien is dat wel erg vervelend. Nadat we beide 4 uur hadden geroeid en ook een aardige afstand hadden afgelegd besloten we om het roeien maar even te laten voor wat het is en ons op het sturen toe te leggen. Dit gaat natuurlijk wel wat langzamer, maar door de harde wind haalden we toch een acceptabele snelheid. Voordeel was dat we wat minder pijnlijke, kneuzingen en blauwe plekken zouden oplopen. De frustraties die hiermee gepaard gaan konden we dan ook achterwege laten.

De hoge golven blijven een lastig punt in onze oversteek. Vooral omdat de richting hiervan moeilijk te voorspellen is. Laten we hopen dat ze snel wat minder worden. Het roeien van de afgelopen dagen ging prima en dat is ook waarom we hier gekomen zijn.

De meeste dromen zijn bedrog...

18.01.2007 - Het valt ons beide op dat we hier aan boord meer dromen, althans we onthouden ze een stuk beter. Omdat we maar twee uur de tijd hebben om te slapen

worden we vaak in een droom wakker de we vervolgens in geuren en kleuren aan de ander kunnen vertellen.

En die dromen gaan toch vrijwel altijd over ons verblijf hier aan boord. In mijn eigen dromen heeft onze kajuit een fraai panoramaraam zodat je hiervandaan een schitterend uitzicht over zee hebt. Voorbij zwemmende vissen, dolfijnen en walvissen begroeten ons dan uiteraard. De boot gaat een stuk harder terwijl daar niet echt een voor de hand liggende reden voor is. In mijn dromen heb ik dan ook alle records al verbroken.

De dromen van Wendel spelen zich vaak af in India. We zijn er nog niet helemaal achter of we dit traject nu door het Suezkanaal of via Kaap de Goede Hoop varen. In onze dromen zijn er geen transportproblemen. We pakken meestal gewoon de bus en de boot blijkt dan gewoon al klaar te staan. Dat is wel zo makkelijk.

Verder kunnen we tijdens onze oversteek gewoon aanleggen in een zuiderzeestadje als we daar behoefte aan hebben. Ook komt er regelmatig uit het niets een waddeneiland op. Nadat we onze boot hebben aangelegd kunnen we dan gewoon in een standaard eetcafe een biertje drinken en wat eten. Ik neem meestal de spare-ribs. Verder was het vandaag niet echt een bijzondere dag. Net iets te hoge golven om behoorlijk te kunnen roeien en dat zal er zo te zien vannacht niet beter op worden.

Ze krijgen het daar nog druk!

19.01.2007 - Lijkt erop dat we de passaat bereikt hebben. Na een snelheidstechnisch gezien rampzalige nacht. Trok deze glad en draaide de wind naar het oosten. Perfect!

De hele dag, het is nu 22:00, zitten sleuren met z'n tweeën.

Alleen even de tijd genomen om naar mijn lief te bellen. Daarom vandaag wat korter, want er moet eerst gekookt en gegeten worden. Aardappelpuree!! Misschien zit hier ook wel meer vis....

Op de helft!

21.01.2007 - 30 dagen onderweg Gisteren zaten we al op de helft van het officiële traject. Voor een officiële oversteek moet je namelijk de 59,30 breedtegraad zijn gepasseerd. Hier ligt het eiland Barbados, in principe het eerste eiland dat je tegen kunt komen.

Wij hebben bersloten, in verband met de afspraak om op een wit strand aan te komen, nog 150 mijl door te varen naar het wonderschone Sint-Maarten. Vandaag zaten we dus halverwege ons traject.

Uiteraard moest er gewoon geroeid worden. Het was hier weer een perfecte dag voor. Echt genieten. Wind schuin in de kont, mooie brede golven. Met af en toe een surf, waar je de kriebels van in je buik krijgt. Dan versneld de boot even en zoef je zo een golf af, een heerlijk gevoel. Vooral het samen roeien gaat heel erg goed. Je maakt mooi tempo en het is veel gezelliger. 's nachts als we alleen roeien is het soms echt even doorbijten. Sinds er weer geroeid kan worden, moeten we ook veel meer koken. Vannacht zaten we nog even een nasi sateh klaar ter maken. Gelukkig hebben we daar genoeg van meegenomen.

Uiteraard is het ook weer vrijdagmiddag, borreltijd! En het treft dat we op de helft zijn, want nu mochten we de speciale tractatie van Linda openmaken; **een fles Muier Schipperbitter!** Onze wijn was inmiddels namelijk echt azijn geworden, want ook wij moesten toegeven dat de wijn echt azijn was geworden.

En om de feestvreugde helemaal compleet te maken wist ik ook nog een mooie vis te vangen. De (vis) wet van Wendel trad weer in werking. Of ik vang binnen een minuut of ik vang niets. De eerlijkheid gebied te zeggen dat deze pas binnen anderhalve minuut het aas had gevonden, maar ik had er al een gehad die was losgekomen. Het blijft nog wel wennen dat levende beesten doodmaken. Ook Gijs heeft het hier niet makkelijk mee. Hij vroeg het eerst vriendelijk, kwam daarna met de opmerking "je bent een mooie vis hoor" en

besloot toen dat allemaal niet bleek te helpen en het beest bleef spartelen. De emmer maar op zijn hoofd te zetten.

Nadat ik vervolgens een eerste poging met het fileermes mocht wagen, dat is nog best moeilijk. Eindigden we de dag met een heerlijke sushi gevolgd door reepjes gebakken vis met als toetje het Muidense Toverdrankje.

Ook onbegrensde energie kent zijn beperkingen...

21.01.2007 - Ook onbegrensde energie kent zijn beperkingen. De eerste perfecte roeidag hadden we vleugels, niets was te zwaar. Na een dag doorriemen met zijn tweeën nog even alleen de nacht in. Had ik (Wendel dus) beter niet kunnen doen.

Werd wakker met last van mijn pols, waardoor ik de afgelopen 24 uur niet heb geroeid. Het is niet echt erg, maar met nog 3 a 4 weken voor de boeg wel zo verstandig om even rust te nemen. Wat de dagafstanden helemaal doet kelderen is het feit dat de wind ook heeft besloten even een break te nemen. De mijlen die je ziet zijn dan ook de eerste "echte" roeimijlen, solo afgelegd door Gijs.

Ik vul mijn dag met het voeren van Gijs. Wat wil je eten? Koekje erbij? Vergeet je je zonnebril niet? En het doen van allemaal ook hele nuttige klusjes. Vandaag ons huis leeggehaald en alles laten drogen en schoongemaakt. Onder de matras was namelijk een unieke biocultuur ontstaan. En verder slaap ik heel erg veel, zodat ik als ik weer kan roeien (hopelijk morgen) er weer helemaal ben. Kortom je voelt je knap nutteloos op een oceaan roeiboort als je geen riem kunt vasthouden. Kwam vanochtend ook pas mijn bed uit toen ik zeker wist dat ik mijn humeur onder controle had.

Veder is er intensief contact met het thuisfront. Als er iemand nog contacten heeft in de reisbranche of iemand kent met met een huisje op Sint Maarten, houden wij ons warm aanbevolen. Het blijkt namelijk niet echt makkelijk te zijn om een en ander te regelen. Dit komt doordat onze aankomst datum niet echt zeker is. Al hopen we nog steeds dat we bij de club van zestig te gaan horen, boten die minder dan zestig dagen nodig hadden om de Oceaan over te steken. Een tweede reden is dat het eiland redelijk volgeboekt is door de Heineken Regatta die rond ie tijd plaatsvindt.

Het fijne is dat we ons nu ook openlijk durven te verheugen op onze aankomst. Iets dat in de eerste herft nog niet echt zuiver voelde. Nu fantaseren (en dromen) we er stevig op los.

Moet fantastisch worden.....

Onze eigen Nemo

23.01.2007 - Als je een beetje goed kijkt op deze onderwaterfoto zie je onze eigen mee zwemvis, de we maar snel Nemo gedoopt hebben. Hij is erg nieuwsgierig en komt naar je toe zwemmen. Als je dan een beweging maakt is het ook snel weer afgelopen en verschuilt hij zich aan de andere kant van de boot.

We hebben vandaag even lekker gezwommen. We hadden een flink stuk samen geroeid totdat we moe waren en het echt te warm werd om te roeien. Er is op dit moment weinig wind dus op het midden van de dag kan de temperatuur dusdanig oplopen dat je beter een frisse duik kunt nemen en vervolgens de schaduw moet opzoeken voor een middagslaapje. Kortom, dat hebben we dus gedaan. Na het middagslaapje hebben we weer een stuk geroeid in combinatie met een poging om vis te vangen. Na twee eerdere erg succesvolle pogingen om vis te vangen liep het vandaag een stuk minder. Er hebben waarschijnlijk wel wat vissen aan het aas gezeten, maar geen eentje die echt beet en aan het einde van het verhaal waren we ook nog eens ons kunstaas kwijt. Toen de zon onderging zijn we gestopt met roeien en hebben we opgeruimd en zijn we aan het eten begonnen. De deining wordt al weer wat meer en als het goed is is dat een voorbode voor wat meer wind. Vanaf morgen zou de wind ook weer wat moeten aanwakkeren volgens de weerberichten. Roeien zonder wind roeit wel lekker, maar een steuntje in de rug van een mooie passaatwind zou wel erg welkom zijn om de snelheid van de boot wat op te voeren.

Met de snelheid van de wind...

23.01.2007 - En dat is niet veel, schieten wij over de oceaan. Als we stil liggen ervaren we een lichte bries uit het noordoosten. Maar zodra er ook maar even geroeid wordt, merk je hier niets meer van. Dit zijn de mijlen op karakter.

We voelen ons net twee afbakbroodjes. Speaking of... nee nu even geen gezeur over wat je het lekkerst vind. Met mijn pols goed ingepakt, onze tanden op elkaar, een volle bidon bij de hand en de blik op oneindig (wat overigens vanaf hier goed te zien is), Wisselen we om het uren en brengen de boot zo op een heel acceptabele

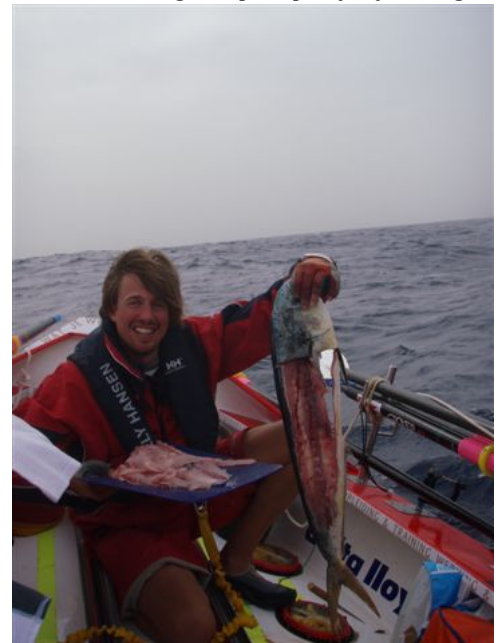

snelheid van 2 knopen.

Om ons heen is het een reusachtige leegte van lucht en water. Vanochtend hadden we het erover dat je hier makkelijk gek zou kunnen worden. Gelukkig zijn wij dat al een beetje, dus dat kan ons alvast niet meer overkomen. Als iemand een kilometer verderop moet niezen schrik je er volgens mij hier van. Helaas kunnen we dat niet controleren. Het is hier zo leeg dat Gijs niet gelooft dat er hier zelfs nog vissen in het water zitten. Iets dat we zo gaan controleren! Vannacht een kop thee gezet en alle lampjes en applicaties uitgedaan. Fantastisch wat je dan voelt. Zoveel rust en ruimte. En nog spectaculairder door een waanzinige sterrenhemel. Denk dat ik dat maar eens vaker ga doen. Ondertussen wordt er nog steeds druk gefantaseerd over wat je als eerste neemt als je aankomt. Voorlopig staat het biertje nog steeds op "1". We bedachten wel dat het dan maar een grote moet zijn, want we denken dat we na een biertje wel eens om zouden kunnen vallen. Met dit in ons achterhoofd hebben we als runner up een frisse salade met echte tomaten en gerookte kip reepjes. Mochten er veranderingen zijn, dan houden we jullie op de hoogte.

Dagelijks leven

24.01.2007 - Samengevat op een plaatje zijn dit, afgezien

van het roeien, is dit wel ongeveer ons dagelijks leven. Water maken, eten, wassen en naar de wc gaan. In de twee kisten (Overigens ook bank, krukje, snijplank en werkblad) links en rechts, zit de Schenker watermaker, door zijn eenvoud een van de mooiste apparaten aan boord. Links zit de pomp die zorgt voor de watertoevoer samen met een eerste filter dat zorgt voor de grove filtering. In de rechterbak zit het daadwerkelijke filter. Ik zal jullie diepgaande technische beschouwingen besparen.

Hier wordt het water met druk van 6-8 bar door een membraan geperst, waarna het door een slangetje in de jerrycan komt. Valt mee toch? Wij maken om de dag vers water dus we drinken (en eten) ongeveer 15 liter per dag. Op de voorgrond zie je het kooktoestel. Dit is cardanisch opgehangen en kan bij slecht weer ook binnen worden gebruikt. Iets wat wij nog niet hebben gedaan, meestal gaan we dan over op de koekjes. We koken op een gasbrander die onder laboratorium omstandigheden binnen 90 seconden een liter water aan de kook brengt. Bij ons doet hij er ongeveer twee keer zo lang over. Overigens voor de rest een prima applicatie.

Rechtsonder "de emmer"; gebruikt om op te poepen, de was in te doen en om vissen onder controle te houden. We zijn trouwens op zoek naar iemand die ons kan vertellen hoe je op een humane wijze vissen dood laat gaan. We voelen ons namelijk niet zo prettig als er 10 minuten iets aan dek ligt te spartelen en naar adem te happen. Dachten zelf aan een klap met de hamer. Wie helpt? Linksboven de spons en het bakken. We hadden eigenlijk alleen maar zoveel sponzen gekocht omdat we boodschappen deden bij de Makro. Deze blijken echter onmisbaar in ons dagelijks leven. Je kunt er de kuip mee hozen en schoonmaken, zodat het binnen leefbaar blijft, maar ook heel handig zaken mee klemzetten zodat je bijvoorbeeld geen kokend water over jezelf heen giet bij het koffiezetten. Het blauw met gele apparaat is de Argos. Deze zorgt ervoor dat je ons op de website kunt zien. Het is ons lijntje met thuis. Een aantal keer per dag zendt dit apparaat onze psoitie door En mocht er onverhoopt wat zijn dan kunnen we het activeren, waardoor in Toulouse (wat Houston voor de spaceshuttle is) de pleuris uitbreekt en men meteen naar ons op zoek gaat. Een geruststellend gevoel, dat elke minuut wordt bevestigd door een rood knipperend lampje.

Het leven aan boord gaat ondertussen zijn gangetje. We passen ons aan de temperatuur. Overdag roeien we dus wat langzamer dan 's nachts. En ik pas mij weer aan aan mijn pols en roei dus nog wat langzamer, zucht. Vanavond heerlijk paella met verse vis gegeten met een Muiertje toe. En het is zowaar een beetje gaan waaien, waardoor we in ieder geval een prettige 0,9 knoop in de rug hebben.

Hopelijk trekt dit nog wat meer aan, want we zijn het zonnen een beetje zat.

Ra ra, wat is dit?

25.01.2007 - Voor degenen die het niet weten. Dit is onze windgenerator. Die levert energie doordat hij gaat draaien als het waait. En vanaf vandaag draait hij dus weer nadat hij dat een dag of drie niet wilde doen. We hebben namelijk 3 dagen geen wind gehad.

De voordelen zijn dan dat het lekker rustig is aan boord en dat je lekker kan gaan zwemmen. Bepaalde klusjes zijn ook een stuk makkelijker als de boot niet zo beweegt. Nadelen zijn dat je accu's niet bijgevoerd worden en dat je een stuk minder hard kan roeien, tenminste als de wind in normale gevallen uit de goede hoek komt. Vandaag waaide het dus weer en volgens mij komt dat de snelheid wel ten goede. Deze dag bestond vooral uit veel, heel veel roeien om het verlies van de afgelopen dagen weer een beetje in te lopen. Als we onze doelstellingen willen halen zullen we toch zeker 2 knopen per uur moeten varen en dat was de afgelopen dagen niet het geval, maar vandaag gaan we dat wel redden. Ook omdat Wendel, na wat problemen met zijn pols, vandaag weer voor de volle 100% mee kan roeien.

Wendel moest overigens ook eventjes onvrijwillig zwemmen. Hij wilde zijn pet eventjes lekker nat maken alvorens aan zijn roeibeurt te beginnen, maar deze pet koos het ruime sop. Toen Wendel overboord sprong had hij zijn pet snel te pakken, maar toen moest hij weer terug naar de boot. En als je moet zwemmen gaat zo'n boot toch sneller dan je denkt. Maar toen Gijs ging strijken had Wendel de boot snel inghaald en konden zowel Wendel als de pet weer aan boord komen.

Ontdek je plekje

27.01.2007 - Mooi TV programma was dat... Rook wij hebben hier aan boord zo onze favoriete plekken. Was dat bij de bouw was dat bij Gijs nog het vooronder, liefst met een pot MP reiniger. Om na 10 minuten heel relaxed te vragen of ik zijn gasmasker had gezien. Ikzelf liep toen het liefst ijsberend rond om ons project heen. Mij afvragend of we het wel goed deden. Inmiddels hebben we daar een antwoord op.

Over de favoriete plek zijn we op dit moment unaniem. De slaapplek in de achtercabine. Zeker overdag is dat een geweldige plek. Op dit moment draaien we overdag beurten van een uur. Het is namelijk zeker 35 graden en daarmee te warm om langer te roeien. In dit uur drink je zo een liter water weg. Maar dan volgt de beloning. Met een duik door het Luik rol je zo de koele achterkajuit in. Hoofd bij het roer, want daar staat het luik open en dat zorgt voor een heerlijk verkoelend briesje. Ook voor je billen die je dan ook meteen te drogen legt alvorens ze in te smeren met Vaseline, Sudocreme of Uierzalf. Waar de pet naar staat. Wat de plek compleet maakt, naast uiteraard het rode skyleder, is onze schapenvacht. In eerste instantie gekocht om zachter te zitten, maar van begin af aan eigenlijk meteen in gebruik genomen als hoofdkussens. Andere voordelen zijn dat je als je je ogen na het slapen open doet je meteen kunt zien hoe hard en en uit welke hoek het waait. Kan ook een nadeel zijn, want soms draai je je dan liever om. En tenslotte val je onder een schitterende sterrenhemel in slaap.

Vannacht werden we opgeschrikt door rare geluiden bij het roer. Bij nadere inspectie bleek de boot omringd door een school vissen die het op de bewoners aan de onderkant van onze boot hadden gemunt. Want ondanks de high-tech antifouling is er een Atlantisch beestje dat wel hecht op ons "haaienvinnenpak". Eigenlijk ook wel leuk want daardoor krijgen we nog eens bezoek. Dus ons advies, niets meer aan doen. Die 0,1 knoop snelheidsverlies is voor de Oceaan.

Vandaag prima geroeid. Lekker geroeid. En doordat de stroming ons in ieder geval wel heeft gevonden, de wind twijfelt af en toe nog een beetje, een mooie afstand gemaakt. 's middags schoon schip gemaakt en daarna onszelf gewassen. Daarna de overgebleven riemen ingekort (handvat veresteld) en de rollerbankjes voorzien van nieuwe wielen. Verschil tussen een rit in een lada of een Citroen met luchtvering. Straks aan de borrel en daarna vrolijk het weekend in.

Hij loopt weer!

Choco mousse

27.01.2007 - Op dit moment zouden we met een vaartje van 2,5 knoop, met een flinke wind in de rug en een rijk gevulde maag door de golven kunnen klieven. In plaats daarvan roer ik tevreden in mijn chocolade mousse, terwijl de teller 1,3 knoop aangeeft. Chocolade mousse werkt altijd, ik ga nooit meer van huis zonder.

Gisteren kregen we bericht dat de Clipper Stad Amsterdam ons rakelings was gepasseerd, op weg naar.....Sint Maarten. De "Stad" is die andere boot waar Randstad partner in is. Schitterend om te zien varen en uiterst luxe uitgerust. Gedurende de dag wist ik dit nog redelijk van mij af te zetten, maar 's nachts ging mijn fantasie met mij aan de haal.

Wat nou als....? Geweldig was dat geweest. In ruil voor een paar verse dorades werden we aan boord uitgenodigd waar de bar net open was. Bij die leuke meisjes achter de bar bestelden we eerst een biertje. Goud geel, met een schuimkraag die prikkelt aan de inmiddels rijk behaarde bovenlip. Voordat we uitgenodigd werden voor het buffet excuseerde ik mij even om plaats te nemen op het toilet. Zo'n schitterende wit glimmende emaille pronkstuk met aan de muur een rol zacht drielaags toiletpapier. En wat een geluk, de vorige bezoeker heeft zijn krantje laten liggen. Vervolgens mochten wij aanschuiven bij een rijk gevuld buffet waar ik de door ons meegebrachte vis even links liet liggen en mij meteen stortte op de "vleeshoek". De details zal ik jullie besparen, maar het leek op het laatste plaatje in Asterix & Obelix. Er werd veel gelachen en gedronken en als toetje was er ijsaart. Na een heerlijk kopje koffie en een fijn sigaarje aan dek, was het tijd om afscheid te nemen. De kok kwam nog aanrennen met de kiekjes van ons bacchanaal, die wij dankbaar in ontvangst namen. En met een welgemeend "behouden vaart" en een stoere knipoog naar de barmeisjes duwden we af. Om nog even gebruik te maken van de slipstream van deze koningin van de zee.

Helaas.. we hebben zelf zitten slapen. Anderen waren te verliefd om er aan te denken en de sea-me gaf nog steeds het signaal dat we een containerschip van 300 meter zijn, iets waar ook de Stad Amsterdam voor aan de kant gaat.

Ondertussen knokken wij wel door een gebied zonder wind of stroming. Als we niets doen gaan we 0 knopen. Dit stond niet in de brochure. Of zouden we in het oog van een orkaan zitten? Stomme weerberichten. Volgens de voorspellingen zouden we nu 10 knopen aantrekkend tot 15 vanuit het oosten hebben. In plaats daarvan kietelt de wind in mijn nekhaar. Eerst vanuit het zuiden (!?) en daarna vanuit het noordoosten! Zonder dus in het oosten geweest te zijn. Grrr.

Pieperdepiep, de wekker gaat en Gijs verwarde hoofd verschijnt uit het luik; "Hoe gaat het?" Prima, liggen mooi op koers, snelheid zou iets hoger mogen. Nadat hij heeft overgenomen ga ik zitten en neem tevreden een hap van mijn chocolade mousse.

Beltegoed

27.01.2007 - Zijn even uit de lucht omdat we te laat waren met het opladen van ons beltegoed. Onze telefoon, model minibar, is dankzij helder rekenwerk van Dominique weer goed gevuld.

Dus voor de trouwe fans, dit zal niet meer voorkomen!

Roeien voor MS

28.01.2007 - We roeien natuurlijk niet alleen om jullie mooie verhalen te kunnen sturen. We willen ook graag geld inzamelen voor de Stichting MS Research.

Dus... de dure maanden zijn weer voorbij en het eerste salaris is weer binnen, tijd om te storten. Uiteraard willen we niemand het vel over de oren trekken. Maar mocht er wat over zijn van de kerstbonus dan je weet je waar het naar toe kan. Ook bij ons geldt: "Voor wat, hoort wat". Daarom hebben we het volgende bedacht. Gezien de inspanning die het kost om elke dag iets nieuws te verzinnen. (ga er maar aan staan, inspiratie halen uit alleen maar lucht en water) En het plezier, arbeidsvitamine die het jullie geeft, ik ken zelfs mensen die er voor op blijven. Zijn onze berichten euro 0,25 per stuk waard. Als je ons dus al vanaf het begin volgt dan mag je dus al bijna euro 10,- overmaken naar Stichting MS Research, Giro 6989, Voorschoten, o.v.v. Roeien voor MS.

Om niemand verder op kosten te jagen beloven wij ons uiterste best te doen om binnen 60 dagen Sint Maarten te bereiken. Wat doen wij voor MS Research, behalve jullie om vragen om geld over te maken? Na afloop van ons project zullen wij de boot, waar we anderhalf jaar al onze ziel en zaligheid in hebben gestort, onze relaties voor op het spel hebben gezet, de baas tot wanhoop gedreven en onze vrienden hebben verwaarloosd, verkopen. Waarna de opbrengst ten goede komt van de Stichting MS Research. Het is niet veel, maar wel het minste wat we kunnen doen. Daarnaast proberen we zoveel mogelijk de Stichting MS Research onder de aandacht van het "grote publiek" te brengen. Iets dat bij vlagen succesvol verloopt. Zo waren we zeer goed in beeld op de Canarische televisie. Maar mocht je een manier weten om ons verhaal, en daarmee jouw verhaal, nog meer publiciteit te

geven, dan houden wij ons warm aanbevelen.

Dus niet vergeten:
Stichting MS Research
Giro 6989
Voorschoten
o.v.v. Roeien voor MS

Dank!

Werkgroep Stervensbegeleiding Vers Gevangen Vis

29.01.2007 - Namens de voltallige Werkgroep Stervensbegeleiding Vers Gevangen Vis (SVG) onze dank voor de vele informatieve, vaak praktische, maar in ieder geval goedbedoelde mailtjes. Ongelooflijk dat er zoveel mensen zijn die weten hoe je een vis moet doodmaken.

Laat ik allereerst het misverstand uit de wereld helpen dat vissen bij ons vier uur naar adem liggen te happen. Dit was tot opheden meestal niet meer dan een minuut of vijf, het voelde alleen langer. Onze vissen waren binnen vier uur, via pan en puts, weer in hun natuurlijke habitat.

Tot op heden de adviezen nog niet in praktijk weten te brengen. Ik schijn meer een vlakwatervisser te zijn. Maar als het zo ver komt dan weten we nu wel wat we moeten doen. Als het zo ver is pakken we hem of haar in ieder geval bij de kop of achter de vinnen. Liefst met een mes, maar een hamer of kleine knuppel mag ook. De keuze is dan door midden hakken danwel verdoven en hem daarna doormidden hakken. Ben benieuwd, in de praktijk spartelen ze nogal. De verdere verwerking van kadaver tot culinair hoogstandje gaat ons overigens prima af. Op de foto onze favoriet: paella met vlammetjessaus. (klik even op de foto om te zien hoe blij Wendel van dit gerecht wordt) De orde van de dag, we kunnen het immers niet alleen over eten hebben. Al begint dat meer en meer een belangrijk gespreksonderwerp te worden. Zo zijn we vandaag even naar de snackbar geweest.....

Roeien dus. Gaat lekker. Vrij hoge golven uit het noordoosten, restanten van een heleboel slecht weer. En een fijne wind uit het oosten. Het is nog even uitzoeken, maar we beginnen een lijn te ontdekken in hoe een "weer" dag verloopt. Als dit klopt gaan we een prima nacht in. We varen eindelijk weer eens hoge gemiddelden. Het enige dat dit op dit moment nog in gevaar kan brengen zijn de Britten. Maar die liggen toch achter jullie? Ja dat klopt, maar ze schijnen honger te lijden. In hun poging het record te breken hebben ze wat zuinig voedsel ingeslagen. Ze zitten nu op rantsoen, maar dan halen ze het nog niet. We hebben ze een mailtje gestuurd dat wij er wel een tandje af doen als zij er een tandje bij doen. Zou dus wel een beetje tijd kosten en je laat je tegenstander langsrijzen komen. Maar je kunt ze ook niet laten zitten. Het enige voordeel dat het oplevert is dat we een stuk lichter worden. In tegenstelling tot hen zijn wij wat conservatiever geweest tijdens het boodschappen doen. Zoals het er nu naar uit ziet hebben we de helft van ons eten nog over als we aankomen. Dus als ze het op komen halen, dan scheelt dat weer 80 kilo aan ballast.

Afwachten dus.

Another day at the office

30.01.2007 - Het weer waar we gisteren over vertelden, dat ten noorden van ons, kregen we vannacht vol over ons heen. Uiteraard met bijbehorende noorden wind en golven. En met als bonus een paar frisse buien, dus ik hoefde mij vandaag niet meer te wassen.

Het lijkt erop dat we voor elk cadeautje dat we van de oceaan krijgen na afloop dubbel moeten betalen. Bij mijn derde wissel van de riemen kwam Gijs met de opmerking dat we beter konden gaan slapen. Voor elke mijl richting het westen, maakten we er ook een richting het zuiden. Koers Brazilië dus.... Ik ben al niet zo'n held met opstaan, maar kon nog net de verleiding weerstaan. Eenmaal op mijn plek kapte de stuurautomaat er ook nog eens mee. Weet je wat, zet hem dan maar dwars op de golven. Liggen we wel stil, maar verleieren we in ieder geval niet meer. Geluk of wijsheid we liepen met de nodige inspanning opeens weer de

juiste koers met een redelijke snelheid. Het lastige, zware, is niet het roeien zelf, maar de constante klappen die je moet incasseren. Waarna je vervolgens weer de boot op snelheid mag brengen. Loodzwaar. In dit geval echter wel lonend, want met het uur liepen we beter. Met het ontbijt zelfs 3 knopen. Yihaa!

Net lekker aan de koffie zagen we opeens een vin voorlangs de boot zwemmen. het uur daarop renden we als kleine kinderen rond in de boot, geweldig! We hadden bezoek van in ieder geval twee walvissen, volgens nons dwergvinvissen, want we zagen baleiën waar de bek hoort te zitten.

Echt helemaal te gek. Ze cirkelden steeds kleinere rondjes rond ons notendopje. Indrukwekkend want ze waren zeker zo lang als de boot. Toen we op een gegeven moment besloten met ze op te roeien waren ze opeens weg. Blijkbaar niet zo gecharmeerd van onze riemen. Maar dit vergeten we nooit meer. De oceaan is nu trouwens op zijn mooist. Van Playmobil blauw tot bijna zwart. Mooie hoge golven met hier en daar een schuimkop. Op dit soort momenten is je roeibankje net een troon. Je voelt je in ieder geval helemaal de koning.

Wat een cadeau's; ben benieuwd wat voor weer we vannacht krijgen...

Kwaaltjes & Pijntjes

31.01.2007 - Veel gevraagd, dus hier komt ie...

Tot op heden nog niets dat we niet met de de gereedschap danwel de EHBO koffer, die we kregen bij onze cursus bij Fort Marken Binnen, hebben kunnen oplossen. De gereedschap koffer was noodzakelijk omdat pleisters in deze natte omgeving niet blijven zitten, duct tape wel!

Blaren: Geen, dit komt waaarschijnlijk doordat we tijdens de voorbereiding veel hebben gewerkt met schuurpapier korreltje 80.

Handen: De handen van Wendel hebben een compleet nieuwe huidlaag gekregen. Na 2 weken nattigheid viel deze er gewoon af. Op zich niets pijnlijks, behalve als je gaat pulken, maar ziet er wel ranzig uit.

Steenpuisten: Voornamelijk op de benen en knieën. Dit word veroorzaakt doordat deze vaak nat zijn en regelmatig hardhandig in aanraking komen met riemen of ruwe handschoenen.

Billen: Gezien de lengte van dit stukje een belangrijk lichaamsdeel. De billen van Gijs zien eruit alsof er met hagel op geschoten is. Nu het weer warmer is en de bood redelijk droog blijft is dit aan de beterende hand. Verder maakt de puts, voorzien van een grote stalen handvat, bij slecht weer nog wel eens slachtoffers. Dan kom je met schaafwonden van het toilet. Krijg je er van als je dingen niet thuis test. Comfort word verzorgd door een dubbel kussen op het roeibankje en veel op je buik slapen zodat de billen kunnen drogen. Dit is echter niet altijd een prettig uitzicht voor degene die moet roeien.

Scrotum: Veel zoet water en een zachte spons doen wonderen. Spieren: Die groeien alleen maar...

Pezen en gewrichten: Af en toe kom je met Playmobil handjes uit je roeibeurt. De afgelopen tijd worden deze vrij zwaar belast door een hoge en onregelmatige

golfslag, waardoor je af en toe het volle gewicht van de boot op moet vangen. Wendel is 1,5 dag uit de roulatie geweest vanwege een overbelaste pols en draagt nu breees om zijn andere pols, maar dit is meer preventief. Het blijft uitkijken en de boel heelhouden. Zweren: Incidenteel hebben we last van zweren. Zo vielen er op een gegeven moment spontaan gaten in de voeten van Gijs. Oplossing: de kuip heel vaak droogmaken en wat TLC.

Heimwee: Als Gijs het over zijn 2 gasten en Do heeft word er nog wel eens in de verte gekeken ook ik heb daar wel eens last van als ik aan mijn Linda denk. We kijken dan altijd wel naar het westen, richting Sint-Maarten. Zeker nu het moment van weerzien naderbij komt neemt de frequentie hiervan toe. Oplossing: je omdraaien en doorroeien. Multiple Sclerose: Hier hebben wij gelukkig geen last van. Voor ons is het vaak een bron van inspiratie om er een tandje bovenop te gooien. De oplossing: voorlopig het verkopen van onze boot en uiteraard jullie gulle donaties.

De orde van de dag: roeien dus. De passat zoals wij hem nu ervaren is constant in zijn onregelmatigheid. Elke ochtend wind uit het noord/noordoosten met bijbehorende golven, daarna draaiend naar oost waardoor de snelheid kan toenemen tot een comfortabele 3 knopen. In de loop van de dag nemen de wind en golfslag af zodat er aan het eind van de middag weliswaar langzamer, maar wel lekker (blik op oneindig en gaan) geroeid kan worden. In de loop van de nacht draait de wind dan naar het noord/noordoosten....Dit alles met veel zon en jawel: af en toe een buitje. Hoogtepunt van de dag waren 10 plukken zeewier die voorbij kwamen drijven. Dieptepunt: dat ook de tweede I-pod het, ondanks de waterdichte behuizing, af laat weten.

MS research
Giro 6989 Voorschoten
O.v.v Roeien voor MS

Wat een nacht!

01.02.2007 - Wat een drama kan je beter zeggen. Het was op een gegeven moment echt niet leuk meer.

Op de eerste plaats had de wind er vanaf het begin geen zin in en hij besloot voor de verandering eens uit het noorden te komen. Wij werden dus weggeblazen richting het zuiden en konden daar weinig meer aan doen dan heel hard richting het westen te roeien. Hard roeien deden we wel maar snelheid kregen we niet. Met een snelheid van 1,5 knopen gingen we richting het zuidwesten. En dat is dus niet de richting waar we heen moeten. Dan maar iets anders proberen. Niet roeien is natuurlijk ook een optie. We werden toen dwars op de golven gezet die uit het noord-oosten kwamen. Overdag zijn die golven best handig om snelheid te maken, maar in het donker zie je ze niet en dan kunnen ze knap vervelend zijn. Als je dan een beetje met de riemen beweegt dan ga je in ieder geval de goede kant op en dat was in dit geval al heel wat. Snelheid zat er helaas niet bij. Nadat we dit een paar uren om en om met wisselend succes hadden geprobeerd ging de wind langzaam maar zeker in de richting van het oosten. De richting begon weer te kloppen en we konden ook weer wat snelheid maken. Bijna 2 knopen is nog niet genoeg maar beter dan 1,5. Verder konden we weer hoopvol kijken naar de mogelijkheden van de nieuwe windrichting. We moeten namelijk vandaag heel wat goed maken, maar op het moment van schrijven gaat dat redelijk goed.

Verder hebben we niets meer van onze Britse collegae gehoord na ons aanbod om voedsel te leveren. Wij gaan in ieder geval vol goede moed door met genoeg voedsel en zij moeten het maar lekker fijn zelf uitzoeken.

Puts-stop

02.02.2007 - Eindelijk, 24 uur achter elkaar het weer zoals we het hadden afgesproken op deze hoogte. Wind, golven en stroming in de rug. Fantastisch en genieten. Er daalt een rust over de boot, geen geklots en gebots meer en met een uitstekende dagafstand. Tijd om schoon schip te maken.

Ikzelf nam dit iets te letterlijk doormeteen de puts, onze enige, over boord te gooien. Of wellicht had de puts na mijn laatste verhaaltje besloten om zelf een nieuwe werkgever te zoeken. Hoe dan ook, het touw was losgegaan en ik zag hem naar de diepte verdwijnen. Dit keer voelde ik geen enkele ambitie om hem achterna te springen. Iets dat ik met petjes en riemen die er vandoor willen gaan wel doe. Een probleem opgelost, geen schaafwonden meer, maar nu zaten we wel in de shit. En met enige schrik zag ik op de klok dat Gijs binnen een half uur zijn bed uit zou komen en dan moest er wel wat staan.

Na het nodige gepieker, ik was ondertussen weer gaan roeien, viel mijn oog op het reserve rollerbankje. Zou dat kunnen? Dit zou ons in een klap in de 20e eeuw plaatsen. Dit is veilig, hygiënisch en spaart tijd, je hoeft onder het roeien niet meer op te staan. Na wat zagen schaven en boren (dit laatste gelukkig electrisch), het verwijderen van de achteras en het aanbrengen van een heuse plasgoot. Stond ze klaar: onze nieuwe toilet applicatie. Uitgevoerd met een rustiek houten bril, een lade voor de behoefte en kogellager wielletjes!

En het belangrijkste: Na enige oefening blijkt het ook nog te werken. Een pak van mijn hart.

We zijn er weer helemaal

03.02.2007 - Een heftige nacht. Waren even de weg kwijt. Gaven, onder het motto "elke mijl is er eentje" de volle 100%.

Op zich een nobel streven, behalve als je er niets mee opschiet. 1 mijl met anderhalf uur beulen. Ik kan me een boei met de HT-race herinneren die we sneller hadden. Op dit soort momenten kun je beter de krachten sparen en de rust nemen die je hard nodig hebt. Doe je dat niet dan ga je rare dingen doen. Een beetje suffig en afgeschrikt door een golf die voorbij kwam zetten en de wind die aantrok besloten we rust te nemen. Drijfanker uit en samen slapen. Op zich een hele verstandige keuze, ware het niet dat de wind die aantrok een stevige 3 knopen in de rug gaf. Maar ja, wij waren zo vermoeid van die paar mijl binnenhalen, dat we de cadeautjes niet direct zagen liggen.

Het kostte een hoop gevloek en getier op onszelf en onze domheid, voornamelijk van mij, om ons uit ons comfortabele bedje te krijgen. Gijs is niet zo'n vloeker, maar kon zich wel vinden in de strekking van mijn getier. Dus anker op en doorgaan. We zullen er alleen maar komen als we blijven nadenken en op tijd toe durven geven dat er even een stapje teruggedaan moet worden. Moeilijk, maar wel weer veel geleerd. Overigens een vruchtbaar proces, want we varen al weer bijna een etmaal met drietjes op de teller. Dus onze doelen en de manier hoe we die willen bereiken zijn ons weer helder. En met schone shirtjes en een gepoetste boot (dit laatste was wel nodig want de toilet applicatie werkt nog niet helemaal... zoiets als de "Koffer met poep" van Kees van Kooten) duiken we weer een snelle nacht in.

Stevige trek

04.02.2007 - Dat we teveel eten bij ons hebben is inmiddels bekend. Dit eten zit verpakt in handige dagpakketten. Enige voordeel is dat er in elk dagpakket, naast 8 rijstmaaltijden, ook 4 koekjes en 2 toetjes zitten. En op een of andere manier zijn die altijd op.

Tijd voor een strooptocht, overigens ook in de stille hoop dat iemand als verrassing nog ergens 2 biertjes heeft verstopt.... De kans daarop wordt steeds kleiner aangezien we nog maar één opberg vak niet hebben opengemaakt. Hoop doet leven, dus dat vak laten we nog even dicht. Mocht er trouwens nog iemand op survival weekend gaan of erg van gevriesdroogd voedsel houden, geef maar een belletje.

Het thuisfront (vooral Linda) schijnt er een groot genoegen in te hebben om te vertellen wat ze heeft gegeten, aan het eten is of gaat eten. DOE DIT NIET! DIT KAN LEIDEN TOT GEVAARLIJKE SITUATIES AAN BOORD. De jongens zijn afgeleid en het schuim staat ze aan de lippen. Tenslotte zorgt de cantonese rijst die hier op volgt voor een extra zwak humeur. Op dit moment zijn we druk aan het combineren met gerechten. Met wisselend succes. Topper op dit moment: Adventure Food Vanille Dessert met gekruimelde Liga krenten en een flinke scheut citroensap.

Het roeien gaat lekker. De wind is iets gedraaid, maar dat mag de pret niet drukken. De samenwerking met Tilly is tot een einde gekomen. Gelukkig wel overdag, meestal gebeuren dit soort dingen 's nachts. We zijn nu druk bezig om onze reserve stuurautomaat (Truus) te monteren.

VIERKOMMAZES!!

05.02.2007 - U leest het goed, vannacht 4,6 knopen gevaren. Was weliswaar een maximum, maar zijn in ieder geval niet onder de 3,0 geweest. Een mooie test voor de nieuwe stuurautomaat, die inmiddels alweer kraakt, want de golven waren indrukwekkend. Voor de liefhebbers van dagafstanden gaan we waarschijnlijk weer een mooie neerzetten. Verzoek: gebruik deze niet in een rekenmodel. Want wij kwamen tot de conclusie dat de boot er wel tegen kan, maar de roeiers en riemen in dit verhaal de zwakke schakel zijn. Het was fantastisch om mee te maken, maar hopen het niet nog een keer te zien, zodat alles nog even heel blijft.

voorlopig uit, of gaat misschien aan ons voorbij!? We liggen goed op schema en hadden er een mooie snelheid in, 2,2 nodig en 2,5 op de teller, prima dus. Al snel trok de wind aan. Eerst voel je dit in je nekhaar, later aan de rest van je lichaam als de golven je riem te grazen nemen en deze het liefst door je heen drukken. Toen het echt hard ging waaien trok alles strak en voeren we keihard zonder ook maar een slag te maken, magisch. Deze windvlagen kwamen met regenbuien die telkens leken over te drijven, maar die in het staartje telkens een flinke plens voor ons gereserveerd hadden. Lekker fris. Als de wind dan wat ging liggen kwamen de golven weer opzetten, tot ongekende hoogte en schoonheid. Af en toe daalden we af onder een heling van 45 graden.

Ondertussen passeerden, door alle onrust onopgemerkt, de 2000 mijl! We moesten eigenlijk pas toegeven aan de omstandigheden bij de laatste wissel. Als het weer zich in jouw dienst opbouwt, groei je daar meestal wel in mee. Gewoon telkens een tandje erbij. Degene die komt afwisselen, ikzelf in dit geval, valt dit rauw op het dak. Ik ben sowieso eerst van het inroeien, maar dit was helemaal niet te doen. En aangezien Gijs toe was aan zijn bed, besloten we het roeien te laten voor wat het was en de touwtjes weer ter hand te nemen, zelf te sturen dus. Zo konden we ook rustig ontbijten, nasi sateh met vlammetjessaus, en zoefden we rustig de middag in. De omstandigheden zijn inmiddels weer genormaliseerd en ik heb vanmiddag tijdens het sturen zelfs heerlijk in het zonnetje gelegen.

Telefoon (luister mee!)

06.02.2007 - Gisterochtend ging de telefoon. In het algemeen is dat natuurlijk geen unieke gebeurtenis, maar bij ons aan boord wel omdat wij de telefoon bijna nooit aan hebben staan. Gisterochtend dus wel en de reden daarvoor was dat Radio Noord-Holland ons zou bellen voor een live interview.

Toen Gijs de telefoon opnam hoorden we helemaal niets en binnen korte tijd werd de verbinding dan ook weer verbroken. Met de telefoon in de handen van Wendel hadden we duidelijk meer geluk. Ook aan de andere kant van de lijn was iemand aanwezig. Zelf hebben we het interview nog niet gehoord, maar alle fans, website-bezoekers en overige geïnteresseerden natuurlijk wel en anders moet je even luisteren naar de uitzending. Klik hier en ga naar het einde van het uur.

Verder was het eigenlijk een saai dagje. Er zit een goede snelheid in de boot door hoge golven en een stevige bries. En wij doen er alles aan om die snelheid vast te houden en om zo snel mogelijk aan de overkant te zijn. In de tussentijd zijn we druk bezig met het fantaseren over de aankomst, de meisjes, kinderen en de aangrenzende vakantie. Het gevolg hiervan is dat we nog sneller willen, maar helaas hebben ook wij onze beperkingen, Het gaat dus goed, we zijn optimistisch en de stemming aan boord is opperbest.

Eerie!

07.02.2007 - Ayrie of Ery, maakt niet uit, mijn eerste woord Caraïbisch. En wat kan het anders betekenen dan ontspan!, relax man, chill of voor de klassiek geschoolden: carpe diem. Het is allemaal zo ver niet meer, maak je geen zorgen en het komt zoal het komt. Langzamerhand mogen we het echt gaan denken.

Mijn vader had al gewaarschuwd in een mailtje. Toen we op de helft waren dachten we er al te zijn. Net zoals vroeger op de terugweg van de vakantie in Frankrijk. We hadden een hele mooie bus, maar hij voelde zich wel het meeste thuis op de rechter rij baan; niet echt snel dus. Als we dan over de Luxemburgse grens reden begonnen wij al vrolijk: "We zijn er bijna" in te zetten. Geen grotere teleurstelling als we vijf uur later dan nog steeds pas onder Utrecht zaten. Een beetje hetzelfde hadden we hier aan boord. Dit gevoel kun je wel even vasthouden, maar vier weken is "net" te lang.

Inmiddels hebben we ook dit achter ons gelaten en zitten we weer goed "on the wave" Dat is maar goed ook want sommige dingen beginnen steeds meer op survival te lijken. De teleurstelling is nu wel verwerkt dus ik wil er nu wel over vertellen. Vorige week ons nieuwe toilet laten zien. Met veel bravoure gepresenteerd als het nieuwe plassen, etc. Niets

bleek minder waar. Bij elke test zit, kwam je met warme voeten van het toilet. Ik heb zelfs, dankzij een nare samenloop van omstandigheden, in een vliegende storm het hele voordek mogen dweilen. Kortom geen succes. Alleen de "slede" heeft het gehaald. Dagelijks nemen we nu fluitend plaats op een opengeknijpte jerrycan. Wat weemoedig terugdenkend aan de puts....

We kunnen het weer hebben dus. Ook Truus, onze nieuwe stuurautomaat. Die inmiddels klinkt als een toiletjuffrouw die veertig jaar halfzware van nelle heeft zitten roken in haar hokje. Brengt ons humeur niet aan het wankelen. Als ze geen zin meer heeft dan sturen we wel weer met de hand.

Morgen de onderbouwing van dit goede humeur uiteraard met een schema over hoe wij er denken voor te staan. Een tipje van de sluier..... ons inziens liggen we een klein beetje voor en gaan we alles op tijd halen.

Wanneer we aankomen

07.02.2007 - We begrijpen uit de e-mails dat er nogal wat wordt gespeculeerd over onze aankomsttijd. Wij vinden de verschillende scenario's erg amusant maar zullen proberen wat licht in de duisternis te laten schijnen.

Op dit moment moeten wij nog 500 zeemijl naar de 60e graad. Dit is de finish lijn die de Ocean Rowing Society hanteert. Wij denken zelf dat we deze over 10 dagen, dus 50 mijl per dag, zullen passeren. Dat wordt dan dus 17 februari en dan zijn we 59 dagen onderweg. Dan moeten we door naar Sint Maarten op 18.07 N 63 W. Dat zou dan 3,5 dagen moeten zijn zodat wij daar in de ochtend van 21 februari zullen arriveren.

Kan dat allemaal? Wij denken dus van wel. De afgelopen hebben we laten zien dat 50 mijl per dag prima mogelijk is. Maar wat zeggen de cijfers? We zijn 7 weken, 49 dagen, onderweg. We hebben 2200 mijl afgelegd. Dat zijn maar 45 mijlen per dag. Gelukkig hebben we daarvan een aantal dagen stilgelegd, moesten we nog oefenen en wennen en gaat bijna iedereen het 2e gedeelte aanzienlijk harder dan het eerste. 50 mijl per dag is 2,1 mijl per uur en dat dan dus wel 24 uur per dag. Als we een beetje gedisciplineerd roeien en de wind laat zich van zijn goede kant zien is dat geen probleem.

Wat is dan wel het probleem? We zitten in een bootje van 7 meter lang midden op de oceaan. Je weet het nooit! Alle berekeningen hebben geen zin als we tegenwind krijgen. Mijn eigen gebouwde model met lognormale verdeling kan je bij de eerste windstilte in de prullenbak gooien. We zullen dus moeten roeien met de riemen die we hebben en gewoon maar zien wanneer we aankomen. Uiteraard gaan we erg ons best doen en als iedereen een beetje voor ons duimt staan we over 2 weken met vriendin en kinderen op het strand van Sint Maarten.

Ondertussen komen we er aan boord achter dat motivatie en kracht niet altijd gelijk opgaan. Tot het bot gedreven, maar na een uur aan de riemen weet ik (Wendel) niet waar ik het tweede uur vandaan moet halen. Afgelopen nacht was deze vermoeidheid nog te herleiden tot onze bezigheid hier, roeien. De omstandigheden waren weer nes anders; hoge golven, geen wind. Bizar en heel vermoeiend om de boot op- koers te houden en ook nog enige snelheid te geven. Gijs had hier ook last van, maar toch..... Zou hij dan echt sterker zijn? Neeeh... Het moet ergens anders vandaan komen. We hebben ongeveer dezelfde bouw en spier massa, eten dezelfde delicatessen en slapen evenveel. Zou het dan toch het speksteenpoeder zijn? Werkt dat spul echt? Gijs heeft een gigantische pot poeder mee, genaamd Easy to Gain en met een plaatje van Arnold

Schwarznebgber erop. Op het eerste gezicht zou je zeggen dat zoiets niet kan werken. En heel eerlijk gezegd ziet Gijs er nog niet helemaal uit zoals op het plaatje. Hij heeft het mij op Gran Canaria al eens aangeboden. Ik heb toen beleefd geweigerd want het spul ruikt naar Camembert. Maar ja daar gaat het nu even niet om. Voor mijn shift een grote beker genomen en met resultaat. Gijs moest komen vragen of hij nu mocht, ik barst uit mijn shirt en begin er al wat groener uit te zien. Weet alleen niet of Linda dat laatste ook bedoelde met een gezond kleurtje krijgen.

Eerlijk gezegd voelde ik mij dus niet slechter. Helaas is het einde van de pot al wel bijna genaderd. Gelukkig heb ik nog een zakje maispoeier van onze Canarische opa liggen. Toen hij het gaf liet hij zijn spierballen zien en ging allemaal heftige geluiden maken. Dus wie weet, vanavond maar eens door de chocolade mousse.

Zo'n dag...

09.02.2007 - Waarop je energiek je bed uitspring, maar aan het eind van de dag weet je niet precies waar het heen is gegaan. Dat je gaat vissen en je haakje blijft overal aan hangen (boot, been, zichzelf, draad, etc.) behalve aan een vis. Tien keer windstil en tien keer met 2,5 knoop varen.

Het gaat eigenlijk best goed, ook de dagafstand is geen afspiegeling van je gevoel, maar je zit niet op de "wave". Met surfboat roeien (roeien in de branding) heb je ook wel eens zo'n training. Mooie golven en iedereen fit, maar je pakt ze allemaal net niet. over surfboten gesproken, daar heb ik wel weer heel erg veel zin in. Zeker nu we twee nieuwe (opknappertjes waar nog sponsoruimte beschikbaar is www.surfboatholland.nl) boten hebben. Lekker op het strand, knallen met hoge golven en afloop sterke verhalen en een biertje bij Lucien. Nog 3 maanden en het is weer zover. Het goede gevoel komt vandaag dus niet uit het roeien, maar uit andere zaken. De verjaardag van Hidde, dat we vannacht extra lang hebben geslapen, twee forse regenbuien waardoor je weliswaar erg nat, maar ook erg schoon

word, extra chips eten, veel e-mail krijgen (erg belangrijk!) Dat soort zaken en zo bekeken is het leven helemaal zo slecht nog niet. En droomde ik vannacht over een echte schone handdoek...

Met een vloek en een zucht naar Sint-Maarten

11.02.2007 - De vloek is van ons en de zucht van de wind. Overigens beter dan geen zuchtje, maar het houd niet over. Hard werkend in de snikhete zon met een licht briesje in de rug maken we net genoeg om een beetje op schema te blijven. 2 knopen x 24 uur is 48 mijl. In dat tempo zijn we er nog steeds in 12 dagen.

Al dat gepraat over schema's en berekeningen doet het lijken alsof het hier verschrikkelijk is, dat is in geen geval war. We genieten nog steeds, elke dag. Het is echter wel leuk om vooruit te komen en je3 hebt hierover ook bepaalde verwachtingen. Als deze dan telkens niet uitkomen kan het dat we af en toe een ietsiepietsie chagerijng zijn. Vannacht was het mijn beurt hiervoor. Vloekend en tierend gooide ik mijn riemen aan de kant. Met moeite kregen we de boot met 1,2 knoop bijna de juiste kant op. (Zo'n beetje richting Bermuda) Niets voor mij ik ben meer van doorzetten met slecht weer en hoge golven. Dit gekeutel op een laffe deining maakte me helemaal gek. Gelukkig had ik aan Gijs een goed klankbord (arme jongen) en besloot de wind na nog eens 3 keer van richting te zijn verander zich eindelijk in het oosten te nestelen.

Vandaag de voorraden maar eens dorgenoemen. Rijst tot in de eeuwigheid. Koekjes en toetjes op een rsantsoen van 2 per dag. Bij het doornemen van de voorraden ook definitief geconstateerd dat niemand een biertje aan boord heeft verstoppt. Het wachten is dus op een boot met andere bierdrinkende zoogdieren. Berekenen vandaag dat we in geen vijf weken soortgenoten hebben gehoord (behalve telefonisch) en al bijna 8 weken niet hebben gezien. De laatste zoogdieren waren die twee walvissen. Hoop stiekem dat ze nog een keer terugkomen, dan mag dat bier wel wachten tot op Sint-Maarten.

Roeiers (z)onder spanning

11.02.2007 - Vannacht om een uur of twee werd ik wakker en het eerste wat mij opviel was de relatieve stilte, ik miste wat. En ik ken de boot inmiddels ook met al haar geluidjes. Ga je slapen en je hoort iets wel of niet, dan blijf je zoeken tot je het hebt gevonden, meestal is er namelijk iets. Zo ook deze nacht. (waarom altijd 's nachts?) Uit de stuurautomaat kwam in plaats van het inmiddels vertrouwde gepiep en gekraak een zielig soort gekreun. Met pijn en moeite wist ze roer te houden. Vandaar dat Gijs nog niets had gemerkt van deze nieuwe uitdaging op weg naar Sint-Maarten.

Inmiddels weten we dat het waarschijnlijk lag aan de accu's. De afgelopen week heel weinig zonuren en wind gehad, ze hebben dus niet echt kans gezien om te laden. Lastige is dat we hiervoor een heel mooi metertje hebben, maar dat deze nog niet in de paniek stand stond. Waarschijnlijk merk je het ook eerder bij een apparaat dat6 veel stroom verbruikt. Gelukkig waren we goed uitgerust van de nacht hiervoor zodat de teleurstelling niet zo hard aankwam. Na nog een poging gewaagd te hebben om met een vastgezet roer door te gaan, een vak apart zeker als je niet kunt zien waar de wind vandaan komt, besloten we gewoon maar weer te gaan slapen. Een heerlijk besluit.

Vanmorgen bleken de goden met ons. Wind redelijk in de kont en veel zon. We besloten om nu toch maar eens te leren om met een vastgezet roer te gaan koersen. Het moet te doen zijn want verreweg de meeste boten doen het op deze manier. En met wat vallen en opstaan gaat dat nu ook prima. In de tijd dat we de accu's hebben laten laden heb ik de bevestiging van de stuurautomaat nog (voor de 3e keer) eens onder handen genomen. Tegen de 65 kilo trekkracht die dit apparaat heeft is mijn knutselwerk niet lang opgewassen.

Inmiddels is de lijn aan het drogen, 5 uur voor secondelijm?! maar liever geen risico want nu is het op. Hebben we vers water gemaakt en hebben we gezwommen. Hierbij schrok ik nog behoorlijk toen een dorade ongezond veel belangstelling voor mij kreeg. Hij kwam echt dichtbij en was niet klein. Maar met wat ouderwets gespetter was dit zo opgelost. Ben benieuwd of de stuurautomaat het zo weer wil doen, maar ook erg blij dat we nu ook weten hoe we moeten varen als Truus er definitief mee ophoud.

Leven aan boord

12.02.2007 - Met z'n tweeën als het buiten spookt in de kajuit, een houten doosje met twee ramen, kruipen en je volkomen op je gemak voelen. Met wind en golven om je heen. Gezellig keuvelend zo'n moment van rust genieten.

Al 53 dagen niets anders zien dan zon, lucht en water. En het blijft elke dag anders. Soms genieten, soms wensen dat je ergens anders was. Maar de volgende dag is het elke dag weer een verrassing. De vraag aan de ander waar je ook altijd mee start als je wakker word: EN, hoe si het? Vervolgens volgt dan meestal een uitgebreide visie op koers, weer en snelheid, maar ook vaak het leven en andere grotere of kleinere vraagstukken.

De baard van Gijs! Dit valt nu pas op omdat hij hem net heeft afgeschoren. Vroeg mij echt een paar keer af wie die kerel nu weer is. En wat hij aan boord doet.

Dat je levens "oppervlak" niet groter is dan 7,1 x 2 meter. Inmiddels geoefend in het staan, maar echt lopen is er niet bij. Terug in de evolutie lopen we als een soort chimpansees, ons vasthoudend aan alles, over het dek. Uit je bed, via de kuip en wat eten, naar je roeistoeltje en weer terug... en dat 7 keer per dag. Af en toe op de

boeg een pauze nemend om je behoefte te doen.

Of gisteravond. Zit je rustig af te wassen in de "grote tobbe", zweemt er opeens een vis van een meter door je afwas water. Op zich inmiddels heel normaal, maar dit keer worden we door een school reusachtige dorades. Die de hele nacht bij ons bleven. De foto is een onderwater foto met flits, spooky. Sowieso kreeg ik het gevoel dat er elk moment eentje aan boord kon stappen met het dreigende verzoek: Take me to your leader... Dit komt waarschijnlijk doordat het stik donker is met een prachtige sterrenhemel waardoor je het gevoel hebt door het heelaal te roeien.

Veder hard aan het werk om een behoorlijke snelheid te maken. We beginnen stiekem al een beetje land te ruiken. Niet te hard roepen, want we hebben net een beetje een briesje in de kont. Maar de snelheid hebben we vooral te danken aan wat mooie golven. Ik heb trouwens een theorie waarom we zoveel wind uit het noordoosten krijgen. Volgens mij proberen er heel veel mensen een handje mee te helpen door te blazen. Niet doen! Door deze goede bedoelingen worden we anders naar Suriname geblazen. Ook een mooie bestemming, maar wij willen naar Sint-Maarten.

Bedankt fans!

13.02.2007 - Allereerst bedankt voor alle heerlijke mailtjes die we van jullie hebben gekregen. Door de enorme hoeveelheid zat de brievenbus tijdelijk verstopt, maar vanochtend hadden we ze allemaal. Onder het genot van een nasi state en een kop koffie elkaar jullie verhalen voorgelezen. Beter kun je de dag niet beginnen.

Het gaat allemaal eigenlijk wel lekker aan boord. Ondanks de noord-/noordoostelijke wind (er zijn dus nog steeds mensen aan het blazen!) maken we een heel redelijke snelheid. En... niets is zeker. Voor hetzelfde geld morgen metershoge golven in de kont. Alhoewel, voor het eerst schijnen al onze weermannen op een lijn te liggen en ligt het weer ook op deze lijn. Een unicum! Voorlopig Noordoostelijke wind, in de loop van de week zakkend naar het oosten. 15-20 knopen. Als dat allemaal waar is en blijft hoor je ons niet klagen. Waren we overigens toch niet van plan. Het is een dubbel gevoel. Aan de ene kant werk je zo hard mogelijk om zo snel mogelijk van die plas af te komen en je geliefden een dikke knuffel te geven. Terwijl er aan de andere kant van mij nog lang geen eind aan hoeft te komen. Alhoewel een bevoorrading met veel chocola dan wel handig zou zijn.

Vandaag maar weer eens schoon schip gemaakt. Dek schrobben, kuip poetsen, nieuwe wielletjes op de rollerbankjes en de kajuit kuisen. Onder het matras was het weer een onsmakelijk samengaan van schubben, buiswater, haren, etc. Maar met wat water, frisse lucht en babydoekjes is het hier weer uitstekend toeven. Zo varen we langzaam af op een eindsprintje.

Deja-vu

14.02.2007 - Eergisteren ontvingen we onderstaand bericht:
this is urgent message stu and ed are out of food can you share your food with them? they are 30 miles away from you.
please answer urgently
if yes we will set up command post for logistics.

Voor diegene die dat niet weten, Stu en Ed zijn onze Britse tegenstanders. Die we (op een enkel misverstandje na) tot op heden netjes voor zijn gebleven. Hadden we dit niet al eerder gehoord? Toen hebben we al aangeboden hen te helpen, maar kregen we tot twee maal toe geen antwoord. Nu schijnt het dat ze communicatie problemen hebben. Of dit van technische aard is of tussen de oren zit is ons nog niet duidelijk. Maar dit was een mailtje van Kenneth, voorzitter van de Ocean Rowing

Society, en dus wel degelijk serieus te nemen. Eerst het

nodige heen en weer gmail. Het schijnt onvoorstelbaar te zijn dat je ook teveel eten kunt meenemen. Wij hebben nog genoeg voor nog een rondje, mits we dan we een nieuw record varen. Uiteindelijk kregen we telefonisch contact met Ed. Het blijkt dat ze al twee dagen niet gegeten hebben en dat hun telefoon regelmatig uitvalt. (dus toch van technische aard) Serieus genoeg dus om een kleine wijziging voor in ons plan aan te brengen. Wij beginnen echter langzamerhand ook een beetje haast te krijgen. Onze geliefden zit over een week al op Sint-Maarten. Balanceren dus, tussen goed zeemanschap en je gevoel, moeilijk! Zeker nu de wind gunstiger begint te worden.

Afgesproken is om elkaar te treffen op 56°00'00 W 17°10'00 N at 15th feb at 10:00 AM GMT. Hiervoor moeten zij flink "gas" bijgeven en moeten wij een paar

graden "af dalen". Volgens ons reken orakel aan boord hoeven we hiervoor uiteindelijk niet meer dan 10 mijl om te varen, acceptabel. Uiteraard proberen we ze eerder op te pikken. Maar of dat mogelijk is....

Lees het morgen op onze website!

Rendez vous

15.02.2007 - Gelukt! En nog eerder dan we dachten. Dit kwam doordat er voor Stu en Ed een gunstige zuidelijke wind opstak, wij moesten daar proberen tegenin te varen, maar ook omdat die kerels echt hard kunnen roeien. 's Middags was er een eerste breekbaar contact via de marifoon, twee uur later (keurig volgens oproep schema) knalde Ed kristalhelder door de kajuit. Lagen goed op koers, bla bla. Dat was niet de bedoeling, dit waren die nare domme Britten en dit klonk als een sympathieke gast.

De hele middag en begin van de avond hielden we radio contact en vlak na zonsondergang zagen we een lampje in de verte. Wij lagen ondertussen aan ons drijfanker, roeien tegen wind en stroming in was geen doen, om de schade te beperken. We werden trouwens ook wat droevig van deze wind, wanneer komt ie eens uit de goede hoek!!!!

Eenmaal langs zij bleek het nog knap lastig om verbinding met elkaar te maken. De deining was behoorlijk en net toen ik voor een tweede poging met het lijnwerpen ging, stak er een mini windhoos op en moesten we even een half uurtje wachten. De jongen waren ondertussen afgedreven. Dus wij hebben het drijfanker opgehaald en zijn naar hen toe gevaren. Hier kwamen de jaren roeisloepen sturen de Amsterdamse grachten prima van pas. We kwamen precies langs zij en konden het lijntje zowat overgeven.

Verbinding! Met en hoop gehots en gebots van de golven kwamen Ed en Stu aan boord, waar de nasi sateh al stond te dampen. Niemand zou van ons kunne zeggen dat we slechte gastheren zijn. De heren hadden overigens een tas met snoep meegenomen als cadeautje. Bij het eten bleek al snel dat er een aantal misverstanden uit de wereld geruimd moesten worden. Zij bleken hun e-mail niet te gebruiken, dus onze mail van twee weken geleden was nooit aangekomen. Verder had niemand hen geïnformeerd over onze komst. Zij wisten hier pas van toen wij hen belden, vandaar de wat bizarre reactie "what is the purpose of your visit..." Erg veel gelachen en ervaringen uitgewisseld. ondertussen ook nog even samen geroeid toen de lijn tussen de boten losliet. Gelukkig hadden ze de navigatieverlichting aan gelaten,

anders hadden we met zijn vieren verder gemogen...

Na het eten en na nog eens honderd keer bedankt te zijn, morgen was ook hun snoep op geweest, stapten ze weer over. De boot zag er uit alsof we een feestje hadden gegeven. Dus muziekje aan, opgeruimd, kopje thee, slapen en roeien!!!

Ken jezelf

15.02.2007 - Gisteren/vannacht de meest fantastische valentijnsdag van mijn leven gehad. Met vier stinkende mannen met baarden samen in een bootje midden op de Atlantische Oceaan filosoferen over wat het lekkerste toetje is. Iets met veel snickers, ijs en slagroom...

Ook de nasmaak van gisteren is goed. Het was speciaal om te doen en ontzettend gaaf om voor elkaar te krijgen. Daarnaast ook erg gezellig en het gaf hier aan boord de doorslag tot nieuwe inzichten. Op de boot hebben we twee mooie stickers zitten met het logo van de Ocean Rowing Society voorzien van huyn lijfspreuk: nosce te ipsum; ken jezelf. Een van de redenen om aan dit project te beginnen was ook om meer over jezelf te leren. Waar liggen je grenzen, waar zit er groei. Ontzettend spannend om te beleven. De afgelopen anderhalf jaar was fantastisch. Ontzettend veel geleerd, gedaan en meegemaakt. Maar soms ook wel zwaar. Op zich geen probleem, wij willen onszelf beter leren kennen, maar we zijn niet alleen. Het afgelopen jaar zijn er veel beloftes gemaakt en noodgedwongen (wij wisten ook niet precies waar we aan waren begonnen) weer gebroken. Het bouwen dat twee keer zolang duurde en het uitgestelde vertrek waren hierin twee "hoogtepunten". We hebben nog een belofte staan die we graag waar willen maken en dat is op tijd op Sint-Maarten zijn. Daarnaast is er bij ons een heel duidelijk gevoel gegroeid en dat is dat ons hart ligt bij Abel, Dominique, Hidde en Linda (alfabetische volgorde) die daar op ons staan te wachten. Tijd om naar huis te gaan, maar uiteraard niet zonder eerst succesvol de Oceaan over te roeien! Hiervoor is het echter niet noodzakelijk om op Sint-Maarten aan te komen. Daarom hebben we besloten om zo snel mogelijk naar land te koersen. Voorlopig is dit Antigua, maar als stroom en wind anders bepalen net zo lief Barbuda. Dan is ons project geslaagd. Vanaf daar nemen we een sleepje naar Sint-Maarten waar we dan alsnog op dat mooie witte strand voor ons zelf en onze geliefden zullen finishen. Ons kennende gaan we daarna aan het bier en de spare ribs.....of dat toetje.

In de Telegraaf en op SBS6

16.02.2007 - Zoals jullie hebben kunnen lezen hebben Wendel en Gijs gisteren op de Atlantische Oceaan een ontmoeting gehad met hun Engelse "tegenstanders" om eten en verhalen uit te wisselen. Deze geslaagde missie is in Nederland niet ongemeind gebleven!

Vanmorgen stonden de mannen op de voorpagina van de Telegraaf. Klik op onderstaande uitsnede om het artikel te lezen!

En dat doet een sneeuwbal rollen. Vanavond om 19:00 is Linda (vriendin van Wendel) te zien in het SBS6 programma

Hart van Nederland. Zij zal vertellen wat er de afgelopen 48 uur allemaal heeft plaatsgevonden tussen de twee oceaanroei-teams. Tevens zal er worden getracht telefonisch contact te zoeken met Wendel en Gijs, zodat zij hun persoonlijke verhaal kunnen doen!

Overigens waren we verrast door het feit dat de Telegraaf naar het midden van de oceaan is vertrokken om hun "eigen foto" te maken... haha!

Opwinding

16.02.2007 - Mijn laatste rondje van de nacht zat er op, lig ik net in mijn bedje, gaat opeens de telefoon.

Wat verward kijk ik wat om mij heen, zo vaak gaat dat ding niet. Eenmaal opgenomen krijg ik Linda aan de lijn. "Ja, eehh ik heb hier 2 mensen van sbs6 zitten en of ik je even een paar vragen wil stellen" Ja natuurlijk, hoi lief, fijn dat je belt. Totdat tot mij doordrong dat ze serieus was. Slaapdronken stommelde ik in mijn nakie aan dek voor een beter bereik, alwaar een verbaasde Gijs nog zat te roeien. Leuk hoor een interview met je eigen vriendin.

Na de ontmoeting met Stu en Ed hadden we er tussen de bedrijven door maar weer eens een persbericht tegenaan gegooid, als ze hier niet op reageren.... Tot op heden was dit namelijk niet zo succesvol geweest. Nu dus wel want we stonden ook nog met een foto op de voorpagina van de Telegraaf. Geweldig!

Ondertussen is de rust aan boord weergekeerd en hebben we ons weer vol aan de riemen gezet voor de laatste 270 mijl. Het blijft schipperen tussen de beste en de snelste koers. De bedoeling is Antigua, maar met de huidige golven en wind gaat Barbuda veel sneller. Hier is echter wel een risico aan verbonden, want na Barbuda is het volgende eiland Bermuda.... de verhalen zijn bekend en het is in ieder geval ontzettend ver. Voorlopig een compromis gevonden door te koersen op een punt tussen Antigua en Barbuda.

De wind is afgenomen en de lucht nog steeds staalblauw. Hierdoor zijn de dag-rondjes van een uur loodzwaar. Je drinkt 2 bidons en zodra je klaar bent moet je eerst even een kwartiertje in de schaduw om mij te komen. Maar, de mijltjes staan op de teller.

Overige belevenissen: Ik dacht dat ik het nooit mee zou maken, maar heb vandaag mijn snor bijgeknipt. Een uniek moment. Boven ons hoofd vliegen de hele tijd drie vogels, gelijken een beetje op gieren, maar sinds we ze gedefinieerd hebben als geluksvogels gaat het bij ons allemaal erg voorspoedig. Onze laatste vork overboord. Van een ballpoint en een gebroken exemplaar met wat ducttape een nieuwe geknutseld. Vandaag als het "goed" is de laatste vrijdagmiddag borrel, gezellig.

Het leven gaat door

18.02.2007 - Na alle onrust het dagelijks leven weer aardig opgepikt. Het ritme zit er weer helemaal in. Ben benieuwd (en hoop) dat dat er weer snel uitslijt. Anders komt Gijs op Sint-Maarten om de vier uur in mijn tenen knijpen dat ik op moet staan.

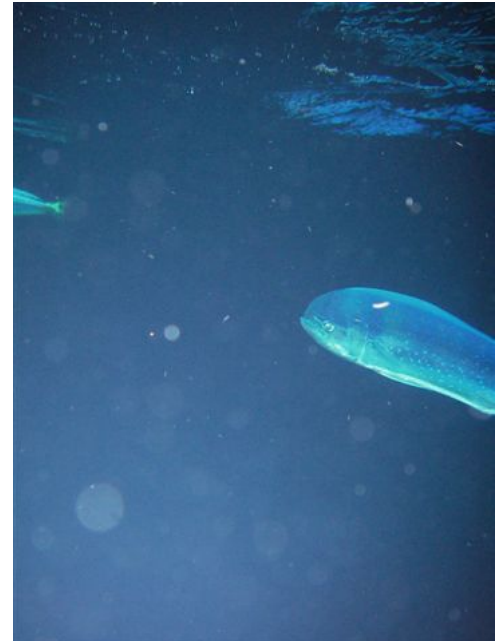
Gelukkig heeft de ander dat dan snel in de gaten en stuurt je weer naar bed. Slaapt dus wel wat onrustig. Maar wel weer eens wat anders dan kweilend wakker worden omdat je over eten droomt. We zijn niet de enige, Stu en Ed hadden hier ook last van.

Zal er met weemoed aan terugdenken, maar het zeker niet missen. We dromen trouwens nog steeds ontzettend veel. Op dit moment heel vaak dat de wekker gaat, we zetten hem dan ook uit, doen het licht aan en beginnen met aankleden. De heren schijnen een mijl of tien voor ons te liggen. Zou me niet verbazen als we die nog terugpakken, maar houden focus op Antigeen. Over snelheid doen we geen voorspellingen meer. Gisteravond begon verschrikkelijk. Bladstil met een stroming van 0,3 knoop. Dan voel je die 700 kilo bij elke slag. Na een uur kregen we wel geweldige plensbuien waardoor we ons weer even niet meer hoeven te wassen. In de slop van de nacht staker een briesje op en sinds vanmiddag varen we gemiddeld 2,8 knoop met plezier.

We hebben het idee dat de oceaan bereid is ons te laten gaan maar ons nog wel even de tijd (en dus niet de snelheid) geeft om te genieten. Want het zal wel weer even duren voordat we hier terugkomen. Nog even genieten dus.

Willy Alberti en Wim Sonneveld

20.02.2007 - Even uit de lucht geweest. Waren zo ontzettend moe. Het bestaan begon zombie achtige vormen aan te nemen. Alles verliep keurig op tijd en gedisciplineerd, de NS zou een goeie aan ons hebben, maar alles kostte teveel moeite. En eenmaal achter de riemen zat er geen vut meer in. Twee uur roeien werd een uur pedellen en een uur je ogen openhouden. Geen frisse situatie, zeker niet nu we in de buurt van meer scheepvaart komen. Duurde even voor besluit was genomen (moeilijk = denken), maar hebben vanmiddag vrij genomen. Prima moment: het was veel te warm, Truus stuurde ons in de juiste richting (geen verleiding) en de wind begon iets aan te trekken.

En

het heeft gewerkt. Ik zit weer op mijn praatstoel en Gijs schommelt vrolijk achter de riemen op de tonen van "Amsterdam" gezongen door Willy Alberti en Wim Sonneveld. Vooral Willy A. doet het erg goed op de Atlantische deining.

Ik werd vanochtend schaterend van het lachen wakker. Vaste routine 's ochtends. Eerst noteren we de dagafstand op de kaart, dit stemde al vrolijk, daarna gaat Gijs het ontbijt klaarmaken en haal ik de mail op. Vandaag zat er weer een berg van jullie tussen, heerlijk. Begon met een mop van mij collega Maarten: "Wist niet dat jij een castratie had. Ik bedoel een tatoeage had (haal die twee altijd door elkaar. Heb zelfs al een keer met mijn zatte kop op een operatietafel gelegen omdat ik de arts overtuigd had van het feit dat ik van meisjes had gehoord dat het stoer is om jezelf te laten castreren...) Liep met een sissert af..." Tranen met tuiten. Hikkend probeerde ik 'm aan Gijs te vertellen, maar je had er waarschijnlijk bij moeten zijn. Kreeg niet meer dan een lauwe glimlach van hem, maar hij was dan ook bezig met serieuze zaken, het bereiden van de maaltijd.

Ja eten... Kan er niet over ophouden. Mocht je ooit op avontuur gaan en voedsel meenemen, dan de volgende tips:

1. Proef alles eerst voor vertrek. Wij hebben pasta bolognese mee die ik niet door mijn strot kan krijgen. Jammer, nu is mijn menu beperkt tot rijst en puree.
2. Neem zoveel mogelijk variatie mee. Denk hierbij ook aan verschillende merken. Wij hebben van de Britten twee toetje van Mountain House gekregen. Fantastisch: Blackberry Cheesecake. Lekker zoet. Enige nadeel t.o.v. de onverwoestbare chocolade mousse, het zat verpakt in zes verschillende zakjes. Onhandig en niet echt milieubewust.
3. Neem smaakmakers mee. Hoe goed ook bereid. Die maaltijden smaken op een gegeven moment allemaal naar karton. Dus denk aan: vlammetjessaus, sateh saus, mango, peper, knoflook, citroensap, etc.
4. Snacks, wellicht niet het meest effectief in calorieën, maar onontbeerlijk. Dus veel koek, snickers, chips, pinda's. Vergeet argumenten als dat chocola smelt. Gesmolten is het ook heerlijk. Ik heb het hier mensen van het dek zien likken.
5. Bedenk hoeveel snacks je denkt nodig te hebben en vermenigvuldig dit maal drie. Is z'n gewicht in goud waard.

Wij zitten op snack gebied met "Britse" toestanden. Ondanks dat we er na dertig dagen achter kwamen dat we rustiger aan moesten doen en op rantsoen gingen. Zitten we nu in de eindfase. 8 toetjes, 2 appelmoes (telt niet als toetje) en een halve reep chocola. Gelukkig hebben de Britten ook nog een energie reep

achtergelaten. Te beoordelen aan de verpakking te beoordelen is het: niet in de hand houden, op de grond leggen en afstand houden, buiten nuttigen, etc. Dus als we dan niet snel gaan. Daarna gaan we klikjes combineren. Power poeder van opa met gestampte dextro. Probleem is namelijk dat het eten wel vult, maar geen energie meer geeft. Ondertussen nog maar 150 mijl dus een erg lange lijdensweg zal het niet worden.

Tja dat roeien. Over aankomsttijden geen uitspraken meer. Als we 1 mijl er uur doen is het nog zes dagen. Bij 2 mijl zijn dat er dus nog maar drie. Einddoel is wel definitief: Antigua. Barbuda viel uit de gratie. Na het nodige spuurwerk door het thuisfront bleek dat het daar vol met riffen, stroming wrakken en douaneambtenaren zit. Op Antigua word ondertussen op ons gerekend en indien nodig krijgen we bijstand van Jonathan, van het ABSAR (Rescue en Coastguard in Antigua en Barbuda, een collega zullen we maar zeggen. Na een rampzalige nacht, wind uit het zuiden, met flinke golven van opzij dus een paar mooie klappers gemaakt. Zitten we weer goed. Op dit moment koersen we met een inmiddels stabiele 2,6 af op English Harbour. Wat betreft de Britten. Deze liggen voor ons, was te voorspellen, maar niets is zeker....

Wijsheden

21.02.2007 - Een van de mooie dingen aan onze boot vind ik dat hij eruit ziet als een echte raceboot. Lekker veel stickers dus. Met om het helemaal echt te maken onze namen erop met een Nederlands vlaggetje erbij. Verder zijn de stickers erg toepasselijk. Dat "niets zeker is" kunnen wij inmiddels beamen, maar dat "je kunt worden wat je wilt", daar waren we gezien onze bezigheid tot op heden wat voorzichtiger mee.

Maar nu we met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kunnen stellen dat we aan gaan komen (speciaal voor dit soort uitspraken hebben we een stukje blank hout in de boot gemonteerd) kunnen we ook hier wel wat dieper op ingaan.

Wat je wilt kun je worden, maar voordat je kunt worden wat je wilt moet je heel wat meer worden dan je van tevoren dacht. Dat was bij ons in ieder geval zo. We hadden in ieder geval al een voorsprong genomen door met elkaar in zee te gaan. We vullen elkaar goed aan met roeien als overlap. Zo hebben we dankzij Gijs een solide boekhouding, terwijl ik er op zee achter mocht komen dat mijn bankrekening geblokkeerd was... Andersom had het heel wat voeten in de aarde (of schroeven in de boot) voordat Gijs op zijn huidige klus niveau (beyond McGyver) zat. Dus gelukkig hoefden we niet alles te kunnen. En veel andere dingen hebben we met plezier geleerd. Epoxy kent voor ons geen geheimen meer, we zijn BHV'ers en weten hoe een drukverbandje aangelegd moet worden, trek op TV nooit iets wits aan dan houd de camera niet van je, heb geduld met Spaanse ambtenaren, een goed persbericht is oorspronkelijk, de wind is de baas, nosce te ipsum, vorken blijven niet drijven, las iet zinkt ben je het kwijt, de GPS heeft gelijk, blijf altijd rustig, boem is ho, etc. Allemaal tussentapjes die er toe zullen leiden dat wij ons binnenkort oceanroeiers mogen noemen.

En zolang duurt dat niet meer. Op dit moment liggen we op 90,8 mijl van Antigua. Het gaat hard. Zojuist ook nog een soort windhoos over ons heen gehad waarbij onze top lag op 4,5 knoop. Even rekenen dan zijn we er over 20 uur. Gelukkig hield dit niet te lang aan, want Truus had het er lastig mee. En die willen we er graag nog even bijhouden. Met onze huidige snelheid word het vanaf morgenavond spannend. Dan zal blijken of we de juiste aanliegroute hebben gekozen. Dichter bij Antigua krijgen we namelijk te maken met een noordwestelijk stroming van 1,5 tot 2 knoop over een afstand van ongeveer 20 mijl. Voor ons als inmiddels ervaren controlled drifters de uitdaging, maar ook wel spannend want dit eiland willen we niet missen. Gelukkig heeft Jonathan Cornelius van de ABSAR aangeboden ons het laatste stuk te begeleiden. Gek eigenlijk de hele oceaan heb ik me geen moment druk gemaakt, maar hoe dichterbij land hoe lastiger het word.

Luister Radio NH

21.02.2007 - Zo tegen het einde van de reis verschijnen de roeiers vollop in de media.

Was het vorige week De Telegraaf en SBS6, in de ochtend van de 12e konden we Gijs en Wendel rond 11 uur horen op Radio Noord-Holland. Uitzending gemist? Zoek even in dit uurtje of dit uurtje radio.

Vanaf komend weekend kan je op deze website alle beeld- en geluidfragmenten van afgelopen weken terugvinden.

Geluksvogels

22.02.2007 - Nog 48,5 mijl op de teller. En de eerste stroming rond de eilanden is merkbaar. Andere signalen dat er land in zicht is, is het feit dat een regenbui opeens een uur duurt in plaats van 5 minuten en dat de lucht vol zit met meeuwen en geluksvogels.

Deze laatste heb ik even de camera meegegeven en hij kwam terug met bovenstaande foto van Gijs. Prima werk. Alle puzzelstukjes vallen op hun plaats. De meiden hebben onder begeleiding van Abel en Hidde ook deze kant van de oceaan bereikt en zijn helemaal gelukkig in onze villa met zwembad. En internet, dus het kan zijn dat ik daar nog even af ga kicken van het maken van deze verslagen. Ze belden vanochtend op om te vragen wanneer we aan zullen komen....dit in verband met het zoeken van transport naar Antigua. Misschien zien we ze morgen al! Volgens de GPS is onze ETA (Estimated Time of Arrival) 13:52, lokale tijd. Maar na vannacht durven we het (nog steeds) niet met zekerheid te stellen. Wind uit 3 verschillende windrichtingen (nog steeds niet tegen!) variërend van bladstil dat in een half uur opbouwde tot windkracht 7. Tot overmaat van ramp besloot Truus, doordat wij nog niet in de gaten hadden dat de wind was gedraaid, de stuurkabel op te vouwen. Dit uiteraard om 3 uur 's nachts. Maar met een hoop liefde en vlijt en door een mega elastiek aan het roer te binden staat de kabel weer enigszins strak en gaf Truus aan het nog wel even te proberen. Ondertussen toch nog 4 uurtjes kunnen slapen. Terwijl de boot voortglijd over een reusachtige deining wat geweldig roeien is. Nog even genieten dus.

Kapitein van de Bark Europa

22.02.2007 - Nog 38,7 mijl te gaan. En klaar voor de nacht. Zojuist net de laatste zonsondergang gehad. Niet de mooiste, maar wel apart. Vandaag veel "weer". Wederom uit vele windstreken en met ontzettend veel regen.

Op zich niet zo heel erg want voel mij nu weer zo fris als de jonge Fa. Vannacht uurtje op, uurtje af in verband met de scheepvaart en de ruige omstandigheden. Dus we hoeven niet veel te missen van ons laatste stukje.

Kreeg van de week onderstaand stukje opgestuurd door Jarina. Het is geschreven door Klaas Gaastra, kapitein van de Bark Europa. Kon het zelf niet beter verwoorden. Daarfor maar even copy-pasten. Hoop dat het mag en anders kom ik wel een keer het dek schrobben.

De Telegraaf

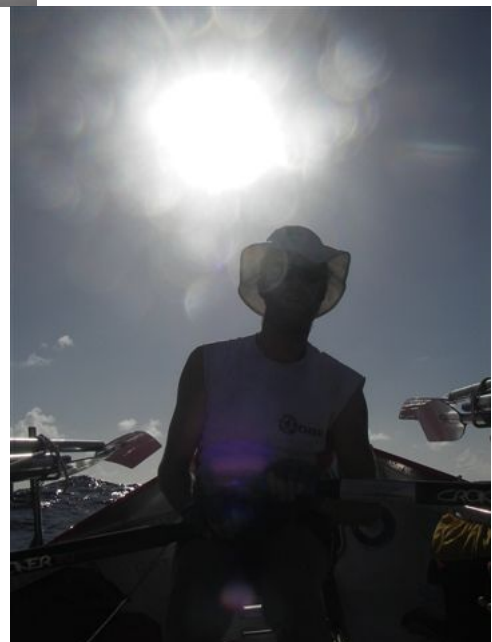
No. 37.131

115de jaargang

vrijdag 16 februari 2007

Redders op zee

• Roelir Gijs Koning schudt de hand van een lid van een Engels roeiteam, dat hij en zijn maat Wendel Rontgen van de honger hebben gered tijdens hun oversteek van de Atlantische Oceaan. De Nederlanders kregen eerder deze week een noodoproep om de Britten, die al twee weken niet meer hadden gegeten, te hulp te schieten. De Engelsen bleken om hun boot zo licht mogelijk te houden, te weinig voedsel te hebben meegenomen bij hun oversteek. Na anderhalve dag vonden zij hun tegenstanders. „We hebben de Engelsen aan boord uitgenodigd voor een warme maaltijd en ze voorzien van tassen vol calorieën”, aldus het duo dat van Gran Canaria onderweg is naar Sint Maarten. EIGEN FOTO

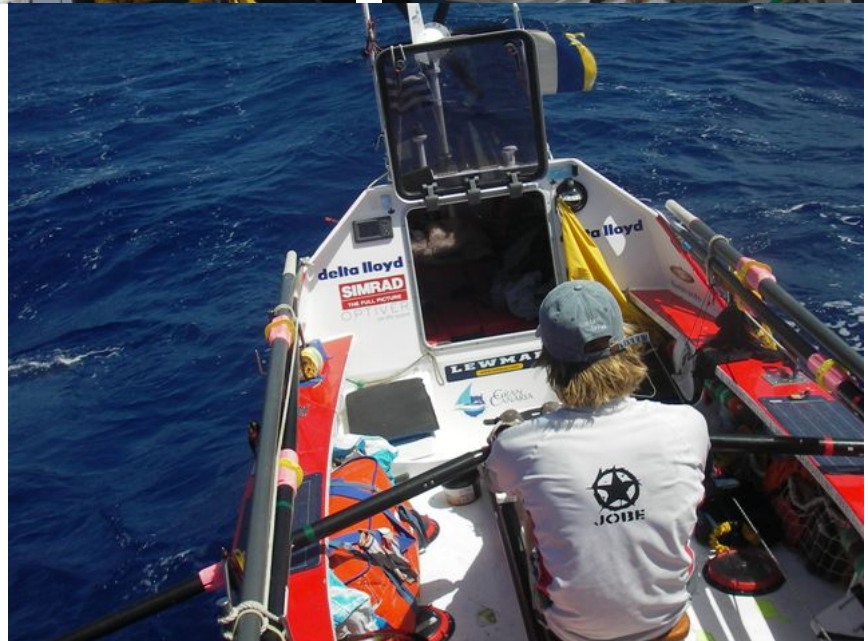

Dag na dag water en lucht, zonder ook maar iets

interessants aan de horizon; Het oversteken van een oceaan lijkt voor veel mensen het toppunt van saaiheid. Maar misschien is het juist het gebrek aan deze interessante horizonvullende evenementen, die het leven op zee, zo waardevol maken. Misschien focust deze "saai" omgeving je wel op de kleinere dingen in het leven die je anders over het hoofd zou zien, zoals de zon, de maan, de sterren, het weer, de levende wezens rond het schip, of zelfs een blik in je eigen leven. Misschien doen we, in onze haastige door soaps gekleurde maatschappij, wel ons best om deze dingen maar niet te hoeven zien. Feit is, dat de mensen die denken dat het saai is, het over het algemeen nog nooit hebben gedaan, zo'n oversteek van 2 of 3 maanden, gevuld met water en lucht. De grote nadrukkelijke hoeveelheid natuur, die over je wordt uitgestort, noodzaakt je, de grootheid van de mens, vaak iets naar beneden bij te stellen en dat kan voor heel veel persoonlijkheden een verfrissing opleveren.

De

liefjes staan op de uitkijk

22.02.2007 - Hoe romantisch; vanaf een tropisch strand staan Linda en Dominique al op de uitkijk.

Gisteren zijn ze aangekomen in hun luxe villa op Sint Maarten. Na een hoop geregeld is het ze gelukt om voor deze ochtend een vlucht naar Antigua te boeken, waar onze mannen denken rond de middag of wat daarna aan te komen. Ze waren helemaal blij om te horen dat wij er ook bij zullen zijn, want hadden daar niet op gerekend. De dames blijven daar één nachtje slapen en keren vrijdagavond weer terug naar Sint Maarten. Het plan is dat er voor vrijdag of zaterdag een sleep wordt geregeld naar Sint Maarten, zodat dat Gijs & Wendel dobberend aankomen op Nederlands grond.

Land in zicht!

22.02.2007 - Opeens was het er. We hadden 's nachts al de vuurtoren en de gloed van een stad, maar deze waren bij het ochtendgloren weer verdwenen. Maar nu helder en duidelijk: land! Tijd voor de horlepiep.

Gedurende de nacht bleek dat de Oceaan ons niet graag liet gaan. Tranen met tuiten. Wij hebben dit gelaten over ons heen laten komen. Af en toe mopperend over de verranderlijke wind die met deze buien gepaard ging. Om het uur wisselden we elkaar af in en uit eren steeds natter wordende cabine

kruipend. Slapen lukte overigens best aardig.

Inmiddels zijn we toe aan de laatste 7,5 mijl. Nog 3 uurtjes in een stralende zon. Wel warm, maar echt een cadeautje. We eindigen onze reis zoals we zijn begonnen, samen aan de boordriemen. Viva Antigua!

De aankomst

26.02.2007 - De afgelopen 2 dagen waren extreem druk. Er moest heel veel geregeld en gedaan worden en eerlijk gezegd wist ik ook nog niet precies hoe het te verwoorden. Geweldig, fantastisch, onvergetelijk. Mmmm het dekt de lading niet. Laat ik maar gewoon vertellen hoe het ging.

Op de ochtend van de laatste dag besloten we met zijn tweeën te gaan roeien tot we er zouden zijn. Niet zomaar een beslissing, want op een gegeven moment is de koek op en moeten we allebei rusten. Mar het was er tijd voor. Probleem was dat we niet meer genoeg riemen hadden om te skollen (met 2 riemen roeien) er waren er inmiddels 4 gebroken. Gelukkig hadden we de wind en golven redelijk mee, dus het was mogelijk mert de boordriemen. Over de dag zelf valt weinig te vertellen.

"Gewoon" 12 uur rossen en toen waren we er. Het einde was fantastisch. Het begon echter wat vreemd. Van ABSAR hadden we de coördinaten van de haven doorgekregen, maar eenmaal daar zagen we alleen maar golven die te pletter sloegen op een hele hoge klif. In ieder geval land, maar niet echt wat we in gedachte hadden. Gelukkig hadden we een half uur daarvoor contact gekregen met een Nederlandse zeilboot van Erik en Marieke en zij hadden onze vriendinnen aan boord!!! We roeiden ze alvast tegemoet en naarmate ze dichterbij kwamen gierden de zenuwen door ons lichaam; vlinders in de buik, slappe handjes, van alles. Om ze weer te zien was geweldig. Een kuip vol vrouwen, kinderen, een vriendelijk lachende man achter het roer en Kenneth Crutchlow van de Ocean Rowing Society, wat een eer. Linda hield nog even een baby in de lucht maar deze bleek gelukkig geleend te zijn. Ik kon niet ophouden met lachen, ook Gijs was helemaal van de wereld. Vanaf de boot klonk het vrolijk papa, papa, afgewisseld met af en toe een traantje. Heb nog nooit een jongetje zo blij gezien om zijn vader weer te zien als Hidde.

Na een tijdje (en een biertje) moest de boot weer terug naar de haven om de meiden op tijd aan land te krijgen voor onze aankomst. Dat was wel even slikken, opeens waren we weer alleen en we bleken nog 3 mijl te moeten roeien. Terug aan de riemen dus en voor zonsondergang naar binnen; kippenvel. Inmiddels waren Gijs en ik bijna aan het kibbelen, want we hadden geen idee waar we naartoe moesten. Gelukkig snel genoeg beseffend dat dit niet het moment was om je daar druk over te maken, genieten! Even later werden er ook

fakkels op de wal aangestoken, waar ontzettend veel mensen stonden, dus dat zou wel eens voor ons kunnen zijn. De boot naar de kant en meteen een knuffel van Linda, heerlijk. Wat had ik die gemist! Veder allemaal mensen die klappen, kijken en schouderklopje geven. Ongelooflijk. Toen de gemoederen wat bedaard waren moesten we op de foto en werden we aan een tafel uitgenodigd voor een interview. Fantastisch, een stoel! Weliswaar van hout, maar wat zat dat heerlijk.

hadden we een ontmoeting met de Prime-Minister, maar daarover later meer.

[Bekijk meer foto's](#)

27.02.2007 - Oceanrowing.com was ter plekke en deelt hun foto's met ons.

[Bekijk hier de foto's](#) van de aankomst op Antiqua en lees het verslag van Wendel.

Vervolgens naar ons hotel. Abel en Hidde hadden na 3 dagen sjouwen besloten dat het tijd was om te gaan slapen en wij konden gaan eten! Weliswaar geen spare-ribs, maar toen er een dampende schaal vol halve kippen voor ons neus werd gezet, was dat leed snel geleden. Wat was dat lekker. Ik ben de dag geëindigd achter de keuken van het hotel, waar ik in gezelschap van Linda een hondje en onder het genot van een kop echte koffie, mijn baard er af knipte.

De volgende dag was lastiger. Er moest nog zoveel geregeld worden, we zaten immers op het verkeerde eiland. Maar het was ook zo ontzettend nodig om tijden aandacht te geven aan onze geliefden. Een onmogelijke spagaat. Waarbij je het nooit helemaal goed kunt doen. De oplossing was om tickets te wisselen zodat Gijs met Do en kinderen naar Sint-Maarten kon gaan en Linda en ik later zouden nakomen met de boot. Samenblijven was het belangrijkste. Op moment van schrijven zijn we onderweg op een tupperware boot van 49 voet, met ons kleine bootje er achter. Het is midden in de nacht ik zit in de kuip en in de verte zie ik ons lampje branden. Een onwerkelijk gevoel.

In de tussentijd is er ook nog ontzettend veel gebeurd, zo